

ژیوان شۆرش محمد صالح

دەفگەرایی و توندوتیژی

دەفگەرایی و توندوتیژی

نوسینی: ژیوان شۆرش محمد صالح

تایپ و ھەنڤری و دیزاین: ژیوان شۆرش محمد صالح

چاپی یەكەم، سلیمانی، ۲۰۱۵

چاپی یەكەم

۲۰۱۵

وته یهك

سهرچاوهی ئهم نامیلکه یه له کتیبی (ریشه و بنچینه کانی توندوتیژی ئایینی) دهرهاتووه که له نویسی نویسی نوسه ری به ناوبانگی کورد (سهرور عه بدولرهمان بینجویی) یه ، ئهم لیکولینه وه یه کوششیک نویه بو لیکدانه وه و توژیینه وه دیاردهی (ریشه و بنچینه کانی توندوتیژی ئایینی) که نوسه (سهرور) برلوی وایه شیوازیکی ونه له دوان و نویسی کوردیدا ، چونکه ئه وهی له و باره یه وه هیه زیاتر له شیوهی وتاری روژنامه یی و را پورته هه وال و شیکردنه وهی بارودوخیکی هه نوکه یی و هه ندیک دروشمدا دهرده که ون ، واته توژیینه وه یه ک نین که رهگ و ریشه ی میژوی دیارده که بدوژیته وه و په یوه نندی نیوان ئیستاو رابردوی دیارده که دستنیشان بکات و به رونی قسه له و کلتوره بکات که توندوتیژی بهرهم دهینیت . جگه له وهی له و لیدوان و نوسراو وتاره روژنامه بیانه ی له و بواره دا بهر چاوه ده که ون ئه سیری دهستی کومه ئیک بیروکه ی ته قلیدی و ناماده و پیشوختن و کومه ئیک داب و نه ریتیان به سهردا زانه که کردونیه ته یه ک کورس به یه ک ئاواز ، هوکاری بنه رته یی ئهم حاله ته ش ئه وه یه زوربه ی له و وتراو و نوسراوانه گوتاریکی سیاسین و پاننه ری حیزبیان له پشته وه یه نه ک مه عریفی ، که ئه مه ش زورکات گوتاریکی رووکه ش و ساخته بهرهم دهینیت ، بویه هه ئوستیان له دستنیشان کردنی رهگ و ریشه ی توندوتیژی ئایینیدا روون و یه کلایی نیه ، واته نازانن چ لایه نیک تاوانبار بکن به بهرهمه مینانی توندوتیژی ، ئاین یان ته نها کومه ئیک ئاژاوه گیر ، نه گهر راست بلین ئاین ، روو به رووی جه ماوه ریکی ئاییندار ده بنه وه که توندوتیژی و تیرو رت ده که نه وه یان له و تومه ته رت

ده که نه وه ، نه گهریش بلین گروه تیرورسته کان ته نها که سانیکی ئاژاوه گیر و له ریده رچون ، روه روی گوتاری له و گروه پانه ده بنه وه که پشت نه ستوره به بیرو باوه رو دهقی ئایینی . لیره دا پیویسته ئه وه روون بگریته وه که چ جوړیک له ئاین و ئایینداری توندوتیژی دهینیته گوړی ، ئهم لیکولینه وه یه ش وه لامی ئهم پرسپاره ددهاته وه . . . ههم بو په ره پیدانی هوشیاریه کی زانستی و ههم بو ئاراسته کردنی گوتاری دژی توندوتیژی ، چونکه پیویسته له و گوتاره زاراوهی گونجاوی هه بیته بو ناونان و جیا کردنه وهی له و ئاین و ئایینداریه کی که توندوتیژی بهرهم دهینیت ، له و کاته ئایینیکی تایه تی یان شیوازیکی ئایینداری یان ئاراسته یه کی ئایینی تاوانبار ده کریته به توندوتیژی . . . بو نمونه له خورئاوادا بو ناونان و جیا کردنه وهی گروه ئایینه توندوره وه کان ناماژه ناکریته بو ئایینی مه سیحی (یا خود ئیسلامی) . . به لگو به زاراوه یه کی وه کو بنچینه گهری (الاصولیه) ناو دهرین و جیا ده کرینه وه . به م شیوه یه ش دوژمن به ناسانی دستنیشان ده کریته و نابلقه دهریت ، له هه مان کاتیشدا ئهم زاراوه تایه تیه نا راسته و خو سهر کوته ی له و ئایینه ش به گشتی ده کات که سهرچاوهی له و ئاراسته و گروه پانه یه .

بیروکه یه کی ته قلیدی و ناماده ی تر که بوته داب و نه ریتیک له وتارو لیدوانه کانددا دهریاری توندوتیژی ئایینی ، له وه یه که برلویه که هیه به وهی گروهی ئایینی (توندوره) (میانره) له گوړیدا نییه و هه موویان یه ک بهرنامه و رپیازیان هیه . نوسه له لیکولینه وه یه دا رهگ و ریشه ی (لاهوتی) ی گروه توندوره وه کانی روون کرده ته وه ، بو له وهی بزانیته که له و گروه پانه ی توندوره ی و تیروریان له جیهانی ئیسلامی هاوچه ر خدا هیناوه ته کایه له بیرو ئایینیشیاندا جیاوازن له گروه پانه کی تر ، نیتر ساده کاریه که سیک و بزانیته

مادامیک نایینه که هه‌ریه‌ک نایینه ئیتر هه‌مو شوینکه وتوانی یه‌ک بیری نایینیان هه‌یه و یه‌ک شیوازی نایینداریان هه‌یه، چونکه لیږدها شیواز و میکانیزمی بیرکردنه‌وی نایینی بو پوئینکردنه‌که گرنکه نه‌ک تایتل و ناوینشان... بو‌یه له جه‌ماوه‌ری هه‌ر سی نایینی (یه‌هودی) و (مه‌سیحی) و (ئیسلامی) دا وه‌کو یه‌ک نایینداری (عه‌قلانی) و (میان‌وه) و (توند‌وه) هه‌یه، بو نمونه عه‌قلانییه‌کانی هه‌ر سی نایینه‌که په‌یوه‌ندی و نال و گوږی بیروکه و چه‌مکیان له نیواندا هه‌یه، یان به لای که‌مه‌وه لیکچونیکی زوږیان هه‌یه، لیږدها نمونه‌یه‌کی جوان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌م حالته‌ته: له جیهانی ئیسلامیدا سی ناپاراسته هه‌بوه ده‌رباره‌ی سروشتی قورن‌ان به‌و پییه که وشه (کلمه ی‌خوایه: موعته‌زیله و شیعه) وتویانه قورعان دروستکراوه و سیفته‌تی نه‌زه‌لی خوا نییه، نه‌شعه‌ریه‌کان وتویانه ته‌ن‌ها بیژه (لفظ) ه‌که‌ی دروستکراوه و واتاکه‌ی نه‌زه‌لیه، حه‌نبه‌لیه‌کانیش (که پیشینانی وه‌هابیه‌کانی نیستن) وتویانه هه‌ر دو بیژه و واتای نه‌زه‌لین و دروستکراو نین، به هه‌مان شیوه له جیهانی مه‌سیحییدا هه‌ر سی ناپاراسته‌که هه‌بوه ده‌رباره‌ی سروشتی مه‌سیح به‌و پییه که وشه (لوگوس) ه: ناپاراسته‌یه‌ک وه‌کو (ه‌بیونیه‌کان) وتویانه مه‌سیح (یه‌شوعی نازیږی) مروقیکی ناسایی بوه و هیچ به‌شیکی خوایی نه‌بوه، ناپاراسته‌یه‌کی تر (که بریتیه له مه‌سیحیه ئوروپاییه‌کان: کلیسای کاسونیک و پروتستانتیه‌کان) پیی وا بوه که مه‌سیح جه‌سته‌یه‌کی مرویی و روچیکی خوایی هه‌بوه، ناپاراسته‌یه‌کی تریش (که پییان و تراوه تاکسروشتگه‌ره‌کان و کلیسا ئورسوډوکسیه‌کان ده‌گریته‌وه) وتویانه مه‌سیح ته‌ن‌ها سروشتیکی خوایی هه‌بوه و جه‌سته‌گه‌شی ته‌ن‌ها تارماییه‌ک بوه (هه‌ل‌به‌ته مه‌به‌ستی نوسه‌ر له‌م به‌راورده ئه‌وه نییه بل‌یت له هه‌موو

لایه‌نیکه‌وه نه‌نجامی راست و واقعی ده‌دات به‌ده‌سته‌وه، چونکه هه‌ر نایینیک سروشت و بارودوخ تاییه‌تی خوئی هه‌یه). له هه‌ردوو جیهانی ئیسلامی و مه‌سیحیدا مشت و مرپی سروشتی (قورعان و مه‌سیح) توندترین مشت و مرپ بوه و نازاردان و به‌ندکردن و ده‌ستبه‌سه‌رکردنی ئی بوه‌ته‌وه و له جوږی تومه‌ت و به‌لگه و به‌لگه کاریه‌کانیشدا لیکچونیکی زوږ له نیواندا هه‌بوه. له کوتاییشدا ئی‌مه له‌م کتیبه‌ی نووسه‌ردا ناماژه ته‌ن‌ها به‌شیکی له کتیبه‌که‌ی ده‌که‌ین نه‌ویش باب‌ه‌تی (ده‌فگه‌راییی و توندوتیژی) ه‌که له به‌شی چواره‌می کتیبه‌که‌دا لا په‌ره (۸۱) دایه.

دهفگه رای و توندوتیژی

دهفگه رای (النصوصیه) یا خود پېشیننه گه رای (السلفیه)، ناراسته یه که له نایینداریدا که مروقی ناییندار تییدا پابه نده به رواهت و تیگه شتنی دهقاو دهقی دهقه نایینیه کانه وه و له سهر سروت و داب و نه رییتی شیوه یی و رواهتی پیداگری دهکات و خوئی به نوینه و به جیهینه ری راسته خو و نه میندار و راسته قینه ی نایینه که ده زانییت و شیوازی لیکدانه وه و جیهه جیکردنی چه مکه نایینیه کان بو خوئی قورغ دهکات... ههروه ها پیداگری دهکات له سهر ره سه نایه تی له نایینداو دژایه تی هه ر گونجاندنیکي بنه ماو جیهه جیکردنی نایین دهکات له گه ل نایین و کولتوری ناوچه بییدا. ههروه ها له ناراسته یه دا مه عریفه هه ر نه وه یه له رواهتی دهقه کانه وه دیاره و له پېشینان و یه که مینه کانه وه و له ریگه ی که له پوری ده ماو ده مه وه و هر گراوه نیتر عه قل و بارود خوئی نوی و کاریگه ری کولتوری نوی هیچ روئیکی له ژیان و بیری نایینیدا نابیت. ههروه کو نایینداری له ناراسته یه به وه جیا ده کریته وه که توندوتیژه له جیهه جیکردنی فه رمان و رپسا نایینه کاند ا وه کو روکه شی خوئیان و نه وه ده بیته نامانج و فرمانی هه ره گه وری

له ناراسته یه به وه ی که هیچ فره یبه که له بوچون و لیکدانه وه و شیوازی نایینداریدا و هر ناگریت و ریگه پی نادات، میرانگری راسته خوئی نایینی یه کتا په رستیه و ناوینه یه کی رونتره بو تاییه تمه ندیه کانی نایینی یه کتا په رستی، گرنگترین بابه تیگیش له بیری نایینی له ناراسته یه دا بابه ته کانی خواوه ندی تاک و خو پاریزیه له هه ر شتی که به لای فره په رستیدا بروانییت.

له ناراسته یه له نیسلامدا له ناراسته یه کدا به رجه سته ده بییت که ره گ و ریشه ی راسته خوئی له بیری نایینی نیسلامیدا هه یه ، به لام کومه نیک پېشه واو پیوا ی نایینی زیاتر په رهیان پی داوه و گه یاندویانه به ناکام و نه نجامه ته واوه کانی و هه ندیک له ناکار و سروشت و سایکولوژیای تاییه تییی خویشیان داوه تی، له چه ند که سه له میژووی نیسلامدا زنجیره یه کی په یوه ست و نه پساوه بیک ده هیئن که به دریزایی نه و میژوه نه و ناراسته ده فگه رای و یه کتا په رستیه تونده ی بوژاندوه ته وه و گه شه ی پی داوه.

له مانه نیمه تنه ها سهرنجی چه ند نمونه یه کی زق و دیار ده دین:

له وانه له نه وه ی صه حابه دا عومهری کوری خه تتاب (٤٠ پ.ک_ ٢٣ ک. ٥٨٤-٦٤٤ ز) که پېش نیسلام و دوایشی (بی گومان پېش نیسلام و پاش نیسلام له لایه نی سوئیو-سایکولوژیاییه وه جیاوازیه کی نه و توئیان نییه) سروشتیکی توندی هه بوه و نمونه ی کاره کته ری که بوه که هیزو مامه له ی توند به کارده هی نییت له پیناوی راسته قینه و بنه ماو باوه ری خویدا، هه ر چه ند یه کیگیشه له فه رمان په وا داد په روه رکانی میژوو، به لام داد په روه ریه که شی توندی پیوه دیاره، گپرانه وه نیسلامییه کان خوئیان ماندوو ده بن له گپرانه وه ی نه و دیمه نانه دا که مروقی که هه له یه که دهکات و عومهر داوا له پیغه مبه ر دهکات ریگه ی بدات له ملی بدات، دواتریش که ده بیته جی نشین قامچی (دره) به ناوبانگه که ی عومهر هه میشه ناماده بوه بو ته میگردنی نه و مروقانه ی هه له یان ده کرد، هه ر جوړه هه له یه که، هه ندیک جار هه له که نه وه بوه که که سینک قورعانی له (موصحف) یکی بچوکدا نوسیوه ته وه، یان که سینک به تاییه تی عه بدوالله ی کوری و موعاویه) جاریک پوشاکی جوان و رازاوه ی له به ر کردوه، یان گه نجیک به هیواشی و سستی روشتوه، یان ژنی که بو مردوی

گرياو، يان كەنيزيک وەكو خانم دەمامكى پۇشيو، يان كەنيزيک بە كارى با ھەندىكى جەستەى دەرکەوتو، يان كەسيك پرسیارى ئى كروە دەربارەى واتاى نايەتيك لە قورعان ئەميش بە ھوکارىكى ناديار پىي ناخوش بو، ئيتەر عومەر بە قامچىبەكەى خوى كە وا دەرەكەويت ھەموو كات پىي بو، تەمىي كروە، يان مروفيك ھەندىك پرسیارى ئى كروە دەربارەى ھەندىك دەستەواژەى ئالووزى قورعان يان ھەندىك بىروباوهرى نا روشن بە لام عومەر بە بەنگەى نەوہى كە ئەو پرسیارانە گومان و ناکوكى و مشتومر لەناو موسولماناندا دروست دەكەن سزايەكى توندى بە ئىسى پەلى دار خورما بوئەو مروفقە برپووتەو. گومانىشى تيا نىبە كە ئەم شىوازى مامەئەبە دەبىتە نمونە و مودىل و پىشەنگ لە ئىسلامدا بە گشتى و لە ناراستە دەفكەرايىبەكاندا بە تايىبەتى.

كەسيكى تر لە نەوہى صەحابەدا عەبدوئلاى كورپى عومەرى خەتابە، كە زياتر ناسراو بە (ابن عمر) (۱۰ پ.ك-۷۲ك-۶۱۳-۶۹۲ز). ئەم كەسە ھەرچەند ھىچ دەسەلاتىكى لە دەستدا نەبوە و روئىكى نەوتوى لە بەرپووتەبردندا نەبوە، بەلام سەرقائى باس و خواسى فەرمودەو فىقھى ئىسلامى بوە و لەم رىگەبەوہ كارىگەرى خوى بەجى ھىشتو. بو نمونە ئەو گىرانەوہ ئىسلامىيانەى كە گوئگرتن لە مۇسقىقا (ھەتاكو شمشائى شوان) قەدەغە دەكەن دەگەرپنەوہ بو ئەم كەسە، وە دورىش نىبە ئەم قەدەغە كەردنە لە سروشت و سايكولوژىيائى خويەوہ ھاتبىت، يان كەسيك چىروكەكەى ساز كرديت و كەسيكى نىبەن عومەرى بە گو نجاو زانىوہ بىداتە پائى، ئەم گىرانەوہى عەبدواللەى كورى عومەر و بەئكو كەسيكى خويشى يەكپەكە لە پىشەنگ و نمونە بالاكانى گروپ و كۆمەئە ئىسلامىبە توندوئەوہكان.

كەسيكى تر كە لە لايەنى مېلىتارى و جىھادىبەوہ نمونەو مۇدلىيىكى توندوئەوہى بەرھەم ھىناوہ، خالىدى كورپى وەئىدە (۲۱ك، ۶۴۲ز، مردوہ)، كە ناسراوہ بە شمشىرى لە كالان دەرھاتوى خوا، ئەم كەسە بەبى جىواوزى لە نىوان قوناعى پىش موسولمان بوونى و دواى موسولمانى بوونىدا جەنگاوەرىك بوە كە خوى كرووتە نامرازى كوشتن و رووخاندن. پىش موسولمان بوونى بە تايىبەتى لە جەنگى ئوچود دا خونىيىكى زورى موسولمانانى رشتو، دواى موسولمان بوونىشى وەكو ھىزىكى تايىبەتى لە بەرژەوہندى دەسەلاتىكى نوئى ھەمان روئى بىنىوہ، دواترىش زوربەى جەنگەكانى ھەنگەرانەوہ (الردە) لە سەردەمى ئەبو بەكردا و (فتوحات) سەردەمى عومەرى كورپى خەتاب بە ئەمىرايەتىي ئەو چوون بە رپوہ... لە جەنگ و رووبەروو بوونەوہكاندا ستراتىج و تاكتىك و پىلانى ئەو ھەر كوشتن بوە، كوشتنى دىل يان پەنا دراو (نەوہى چەك دادەنيت و پەيمانى پى دەدرىت ژيانى پارىزراو بىت)، نەوہش راستەوخو دواى گرتنەوہى مەككە، بە پىي گىرانەوہكان پىغەمبەر خالىد دەنيرىت بو بانگەشەى ناوچەكانى تر، نەویش لەگەل ھىزىكى زوردا دەچنە ناوچەبەك كە شوئىنى خىلى (بنو جزيمە) يە و بە خەلكەكە دەئىت: ھەموو خەلك موسولمان بون و ئىوہش چەك دانين و خوتان بدن بە دەستەوہ، ئەوانىش باوهرى پى دەكەن و چەك دادەنن، خالىدىش بە بى وەستان فەرمان دەدات پەلامارىان بدن و ژمارەبەكى زورىان ئى دەكوژرىت، كاتىك ھەوالەكە دەگاتەوہ بە پىغەمبەر، بەرىبونى خوى لە كارەكەى خالىد رادەگەبەئىت: (الا لهم اننى ابرا اليك مما صنع خالد)، پارەبەكى زورىش بە عەلىدا دەنيرىت بو قەرەبوو كروندەوہى خوئىنەكان و زىانەكان، وەكو نمونەبەكى ترى ئەم كارەش كەسيكى موسولمانى لە خىلى (تميم) كوشتوہ بە ناوى (مالك بن نويرة) كە

خالید به هه لگه پاره (مرتد) داناوه بویه دهیکوژیت و ژنه که شی ماره دهکاته وه، نه و که سەش به یه کیك له سه حابه ده ژمیږدریت، نه بوبه کر و عومهریش له سەر ئەم کاره به توندی سەر زه نشتی خالید ده که ن به لام له کوټاییدا نه بو به کر لیبی خوش ده بیت، نه وهی که واتایه کی زوری هه یه و بو باس و خواسه که ی نیمه گرنگه نه وه یه که خالید له گه ل نه مانده دا شاکاریکی تریشی بو خوی تو مار کرده که نه ویش شکاندن و پوخاندنی هه ندیک له بته کانی نیمچه دوورگه ی عه ره بییه ...

ئینجا له سه رده می گه شه کردنی رپیازه ئیسلامییه کان و قوټاغه کانی تری میژووی ئیسلامیدا کومه ئیک پیشه وای نایینی تر ناراسته ده فگه راییه کانیا ن پهره پیداو و بناغه یان چه سپاندوه، لپره دا له سه ر سی دامه زینهر و بناغه دانهری ئەم ناراسته ده فگه راییه له ئیسلامدا هه ئوئیسته ده که یین که دوا به دوا ی یه که هه نگاوه کانی یه کترین ته و او کرده، نه وانیش (ئیین حه نهل) و (ئیین ته یمییه) و (ئیین عه بدوئوه ابن).

ئیین حه نهل

که سیکی زور کاریگه ر و پیشه نگ له ناراسته ی ده فگه راییدا، پیشه وای نه حه دی کوری حه نهل (ابن حنبل) (۷۸۰-۸۵۵ز) که دامه زینهری رپیازی فیهی حه نهل یه و ناسراویشه به پیشه وای نه هلی سوننه له بیرو باوه ردا، رپیازی فیهی ئیین حه نهل رپیازیکی قورسکار و تونده و به ده گمه ن له دهره وهی کومه لگای عه ره پیدا بلاو بویته وه و په نگه به دریزایی میژووی ئیسلامی ته نها بنه مانه ی سه عودیه کان کردبیتیان به رپیازی ده سه لات.

له کاتییدا بو نمونه رپیازی حه نه فی زوربه ی ده و له ته ئیسلامییه نا عه ره به کان کردویانه به رپیازی په سمی به شیوه یه که ناسراوه به رپیازی سوټانی، تاکه رپیازیکیشه که ریگه ی داوه نوێژ به زمانی تر بخوینریت یان خه لیفه له عه ره ب نه بیت.

ئیین حه نهل له خویدا که سیکی زور توند و روا له تبین و ساده کار و ده فگه را بوه و نه وهی له ده قدا به راشکاوی نه هاتبیت به هه ره شه ی کوشتنیش ناماده نه بوه بیلیت، بو نمونه له و کیشه یه دا که ناسرا به کیشه ی (خلق القرآن) هه رچه ند تووشی نه شکه نه جان هات ناماده نه بوو بلیت قورعان دروسکاروه له به ر نه وهی نه و ده سته واژه یه له ده فگه کاندای نه هاتبو، هه ره وکو له ژیانی خویشیدا له جیبه جیکردنی فه رمانه ئییینیه کان و دنیا نه ویستیدا سته می له خوی کرده و باریکی قورسی داوه به سه ر خویدا و به سه ر نه وانه شدا که ده یکه نه نمونه و پیشه نگی خویان ... سه رچاوه کانی بیرو فیهی ئیین حه نهل ته نها ده ق و گیرانه وه بوه، ئیتر کومه ئیک رپساو ری و شوینی عه قلی وردی له لا که لانه نه بوه بو مامه نه کردن له گه ل ده فگه کاندای، بویه تا ئەم چرکه یه ش کال و کرچی و ساده یی و پینه گه شتویی به رپیازی حه نهل یه وه دیاره که نه مه ش کاریگه ری رونی له عه قلی ئیسلامی نویدا به جی هیشتوه، ئیین حه نهل زیاتر ده بیت وه کو فه رموده بیژر (محدث) یک پوئین بکریت، (که ده ئیت گوایه میلیونیک فه رموده ی زانیوه و هیج ده قیکی فیهی تیرو ته سه لی به جی نه هیشتوه، به لام هه ندیک نامیلکه ی نوسیوه له بواری بیرو باوه ردا و بو ره تدانه وه و به گومر ادانانی کومه نه ئیسلامییه کانی تری وه کو نه وانه ی دوژمنه کانیا ن ناویان ناوان (الجهمیة) و (القدریه) و (المعطلة) ...

ههروهه ئیبن ته یمییه زیاتر چه مکی یه کتا په رستی تیوریزه کرد و په رهی پی دا به شیوه یه که به پیی یه کتا په رستیه که ی نه و ژوربه ی موسولمانانی هاو چهرخی خوی نه یه کتا په رستی دهرچبوون، نه وهش له ریگه ی دابه شکردنی یه کتا په رستیه وه بو دوو ناست، یه که میان یه کتا په رستی په روه ردگاریتی (توحید الربوبیه) واته باوهر به ته نها په روه ردگاریک بو هه موو بونه وهر که نه و ده لیت نه م ناسته لای فره په رسته کانی مه که یش هه بوه، دوه میان یه کتا په رستی په رستراویتی (توحید الالوهیه) واته ته رخانکردنی هه ر جوړه کاریک که بوئی په رستی لی بیت بو نه و په روه ردگار ه ته نه یه که نه و ده لیت خه لک ناگاداری نه م ناسته ی یه کتا په رستی نین... نه م دابه شکردنه به م شیوه و زاروهیه پیشر نه ناو موسولماناندا نه بوه و داهینراوی ئیبن ته یمییه بو بو توندکردنه وه ی پشنتی نه ی یه کتا په رستی بو نه وه ی هه موو دیمه نیکی فره په رستی جیا بکاته وه و ریسه کیش بکات، نه وه ی جیی سه رنج و نیگه رانییه نه وه یه که نه م دابه شکردن و زاروهیه له ژوربه ی نوسراوه نوییه کانی نه هلی سوننه دا له بواری بیرو باوه ردا به رچاو ده که ویت، نه م زاروه و دابه شکردنه ش ناو دهنین (عه قیده) و بوته ته مؤدیلی نویی بیرکردنه وه ی ئیسلامی، ئیبن ته یمییه به پیی نه م دابه شکردن و ریسیایه گه لیک جوړی په رستش و نزاو پارانه وه ی موسولمانانی سه رده می خوی به فره په رستی (الشرك) له قه لیم دا، نه وهش وه کو تکاکاری (التوسل) به پیغه مبه ر و هاوه لآن و پیواچاگان (دوای مردنیان)، هه روه ها سه ردان و پیت و فره وهرگرتن له نزرگه و مه زارگه کان و نویژکردن و نزا کردن له نزیک گوړه کان و داب و نه ریتی هه لگردنی چراو دانیشن له سه ر گوړه کان، هه روه ها سه فره کردن بو شاری مه دینه بو سه ر گوړی پیغه مبه ر، هه روه ها گه لیک تر له داب و نه ریت و سروت و شیوازه کانی نه هلی

ته صه وف، نه مانه کو مه لیک داب و نه ریت بوون که باو بوون له ناو موسولماناندا پی شه واو پیواونی ئایینی په سه ندیان ده کرد به لام ئیبن ته یمییه هات و نه مانه ی هه مووی قه ده غه کرد، نه وهش نه ک وه کو ناموژگاری و هو شیارکردنه وه ی خه لک به و پییه که نه وانه کو مه لیک کرده وه ی فونکلوریانه و دواکه وتوین، به لکو به دابه شکردن و ناووناتوره ی ئایینی روبه رووی نه و کرده وه باوانه بووه و نه وانه ی هه موو به فره په رستی و کاری نا په سه ند و گونا ه و تاوان له قه لیم دا، که نه مهش ژوربه ی موسولمانانی نه و روژگاری ده گرتنه وه، تا وای لی هات فیه هزان و پی شه وا ئایینی ه شافیعییه کان روبه رووی بوونه وه و به نوسین و به نامه ی تاییه تی، وه کو گله یینامه دوستانه که ی (الزهی) وه لامیان دایه وه و هه تاکو وانه وتنه وه ی لی قه ده غه کرا و چهند جاریکیش به ند کرا، له کوتاییشدا به فتوای دادوه ری هه ر چوار رییازه فیه هیه که له به ند یخانه (القلعه) له دیمه شق به ند کرا و سه ره نجم هه ر له و به ند یخانه یه ش نه خو ش که وت و مرد.

جگه نه مانه ش ئیبن ته یمییه به توندی درژی نه هلی ته صه وف و شیواز و بیرو باوه ره تاییه ته کانیان وه ستایه وه، به تاییه تی موته صه ویزی وه کو نه بولحه سه نی شازیلی (۱۱۹۶-۱۲۵۸ز) و عه فیفی ته له مسانی (۱۲۱۹-۱۲۹۱) و موته صه وویفی شاعیری وه ک ئیبن فاریز (۱۱۸۰-۱۲۳۴ز) و موته صه ووی فیه یله سو فی وه کو ئیبن سه بعین (۱۲۱۶-۱۲۷۰ز) و موته صه ووی عاشیق و عاریفی وه کو ئیبن عه ربه ی (۱۱۶۵-۱۲۴۰) که به ته واوی له گه ل ئیبن ته یمییه دا پیچه وانه و درژی یه کتر بوون، نه وهش هه مووی به هه لمه تی به گو مرادانان و درژی یه تیگردنی ئایینی و هه موو نه وانه ی به بیباوه رو گو مورا مسقوف (ملحد) داده نا، کتیبیکیشی بو کو فراندنی ئیبن عه ربه ی داناوه به

ناوی (ما تضمنه فصوص الحکم من الکفر و الإلحاد والحلول و الاتحاد) له سهر تهریقه تی (نه حمه دی) یش نویسیویه تی به ناو نیشانی (کشف حال المشایخ الأحمديّة و أحوالهم الشیطانیّة).

به گومرا دانانی کومه نه نیسلامییه کانی تری وهکو شیعه و نه وانی تریشدا نین ته یمیه هیج گومان و دوو دئییه کی نه بوو، له م باره یه وه گه نیک کتیبی نویسه به ناوه کانی (مختصر فی کفر النصیریّة) و (فی جواز قتل الرافضة) و (رد علی الروافض فی الإمامة علی ابن مطهر)، به لکو هه ستیاری و دژایه تییه کی تاییه تی به رامبه ر شیعه و نه هلی به یت هر له علی (۴۰ک، ۶۱ز) و حوسه ین (۶۱ک-۶۸۰ز) هوه هه تاکو شیعه کانی سهرده می خوئی، له به رامبه ری نه وه وه پی ناخوش بوو به خراپه باسی دیکتاتور ی پراگماتیست و ره فنار و ماکیا فیللی وهکو موعاویه (۶۰-۶۸۰ز) و خوین ریژو گه نده لی وهکو یه زیدی کوری (۶۴ک-۶۸۳ز) بکریت، نا راسته و خو ده یت عه لی بو سه روکایه تی جه نگاوه نه ک بو ناین کاتیک نه گه ل موعاویه دا جه نگاوه و ویستویه تی خوئی به رز بکاته وه نه زه ویدا که ده یت نه مهش ناکار و رهوشتی فیرعه ونه، هه روه کو پی و ابو علی نه (۱۷) بابه تدا هه لیه کردوه که نه هه موویاندا پیچه وانیه دهقی قورعان بوه، هه روه ها دهیوت علی جه زی نه پله و پایه بوه و چه ند جار هه ولی داوه بو خیلافه ت و دهستی نه که وتوه و دهستخه ره بوه، هه روه ها دهیوت علی به مندالی موسولمان بوه و موسولمان بونی مندالیش دروست نیه و دانامه زیت، هه روه ها پی و ابو حوسه ین به شوړشه که ی به سهر نوموویه کاندای کاریکی خراپ و هه لیه کردوه و بیانو و به هانه ی بو یه زید دهینایه وه و پاکانه ی بو ده کرد، کتیبیکیشی تاییه ت له م باره وه نویسه به ناوی (قاعدة فی فضل معاویة و فی ابنه یزید و أنه لا یسب) واته ریسیاه ک دهرباره ی پله و پایه ی

موعاویه و دهرباره ی یه زید و نه وه ی که نابیت جوین به یه زید بدریت واته نه فره تی لی بکریت.

نه مانه ش پیویست ناکات به به به لگه ی تاییه تی بیسه لینین که نین ته یمیه وای وتوه و نویسه چونکه نیستا نه وه بیرورای هه موو که سیکی سه نه فی و وهه اییه، بویه له راستیدا نیسلامی سوننی نیسته نیسلامی نوموویه کانه، نه گهر چی نه مه ویه کان نیسلامیان ته نها وهکو نامرزیک بو سه پاندنی دهسه لات و فریودانی ره شه خه لک به کار هیناوه، نین ته یمیه ش به شیوه یه ک داوکی له سهر نه مه ویه کان دهکات و ره خنه و توانج دهگریت له علی و حوسه ین و شیعه که وهکو که سیتییه کی نه مه وی دیته پیش چاو، له م باره یه شه وه نین ته یمیه په یوه ندییه کی نا روشنی به شوینکه و ته کانی که سیتییه کی نا روشنه وه هه یه که دامه زینه ری تهریقه تی (العدویه) یه، به ناوی (عدی بن مسافر الاموی) (۶۶۷-۵۵۷ه، ۱۰۷۳-۱۱۶۲ز) که نه (بیت قاری) نزیک (بعلبک) ی لوبنان له دایک بوه و ماوه یه کیش له مه دینه ژیاوه و له به غدایش خویندویه تی و پاشان چوته ناوچه ی هه کاری و له وی خه لوه تگه ی هه بوه و خه لکیکی زوری ناوچه که شوینی که وتون و ههر له وی کوچی دواپی کردوه و مه زارگای له (لالش) ه... دواتریش و ادرده که ویت یه زیدیه کانی ناوچه که کردویانه به پیشه وایه کی خویمان و، جگه له (جیلوه) (الجلوه الاصحاب الخلوه) کتیبی (موصحه فی رهش) یان داوه ته پالی، یان شوینکه و ته و موریده کانی دواتر نه گه ل یه زیدیه کاندای تیکه ل بوون و تیکه لیه که له تهریقه تی عه ده وی و نایینی یه زدی پیک هاتوه، ره نگه شیخ عه دی بو خویشی ریپازی خوئی له ته سه ووفدا نه گه ل داب و نه رییتی یه زیدای گونجاند بیت، به پیی داب و نه رییتی یه زدی و نوسراوه میژوییه کلاسیکیه کان نه م که سه به

بنه رت نه مهوی بوه و ره چه له کی ده چینه وه سهر (مه روانی کوری چه کم) و گوايه رشته ی ره چه له کی بهم جوړه یه (عدی بن مسافر بن اسماعیل بن موسی بن مروان بن الحسن بن مروان)، لیره وه نه وهی شیخ عه دیش به نه مهوی ناوبراون و به پیی هه ندیک هه وائی میژویی هه ندیک جار تومه تبار کراون به شوږش بو زیندو کرده وهی ده سه لاتی نه مهوی، نینجا نیشانه یه کی (نه مهوی بوون) یش له سهرده مانی دوا پیدا بریتی بوه له داکوکی له (یه زیدی) کوری (موعاویه) له به رامبه ر نه فرته له عنی عه له وی و عه باسیه کاندا، بویه ناوی (یه زدی) له گه ل ناوی (یه زیدی) نه مهویدا تیکه ل کراوه، واته له بنه رته دا له بیرو باوهری یه زدی هه کاندا وشه ی (یه زد) یا خود (یه زدان) له یه زه ته ی ناقیستاییه وه یه (به کار هاتوه و پاشان به هو ی په یوه ندی بنه ماله ی شیخ عه دی به ره چه له کی نه مهوویه وه) که دنیا نین نه مه په یوه ندی تا چ راده یه ک میژویی به یان له به ر نه وهی گوايه به شیک له خه لکی هه کاری له بنه رته دا کومه لیکي نه مه وی بوون (پیش شیخ عه دیش) و دوا ی شکسته ی نایان له به ر دم هه له ته ی عه باسیه کاندا له و ناوچه یه جیگیر بوون، له گه ل ناوی عه ربه ی (یه زیدی) دا تیکه ل کراوه، جگه له وهی که سیتی یه زید یان پیروز کرده و له شیوه ی (سولتان نیزیذ) دا، که پیاوانی نایینی و هه ندیک له روشن بیرانی نایینداری یه زدی تا نیستاش سورن له سهر نه وهی که نه وه مه به ست یه زیدی کوری موعاویه یه، نه گه ر نا نایینی یه زدی پاشماویه کی نایینی میسراییه وه کو نایینیکی نیرانی کون، به و پییه که په رستش میسرا گرنه گترین و بلاوترین په رستش بوه له نایینه نیرانیه پیش زهرده شتی هه کدا، نینجا نایینی یه زدی له ناوچه کانی موسل و دیار به کر و حه له ب و نه رمه نستان و ناوچه ی قه و قاز و هه ندیک ناوچه ی نیراندا بلاو بوه وه، که نه مه ناوچه اش هه مان مه ودا ی بلاو بونه وهی نایینی

میسرایین له سهره تادا (به تاییه ته نایینی میسرایینی له قوناعیکی زوودا نایینی ده و له ته ی میتانی بوه له ده ور به ری ۱۴۰۰ پ. ز. دا، دواتریش نایینی زهرده شتی (ستانداری سهرده می ساسانیه کان) و نایینی مانی و مه سیجی نه ستوری و هه تا کو نایینی یه هودی و دواتریش نیسلام (به تاییه ته ریباری شیعه)، سهرباری کولتور و داب و نه ریته ی نایینی عیراقی دیرین، کاریان کرده ته سهر نایینی یه زدی و دیمه نیکی فره چینیان پی به خشویه، به هر شیوه یه ک بیت گرنه نه وه یه نین ته یمیه نامه یه کی دوستانه ی گهرم و گوری بو شوینکه وتوانی شیخ عه دی نارده که به (المنتسبین الی السنه والجماعه) ناویان ده بات و له (الوصیه الکبری) که یدا نامه که ی تومار کرده و شیخ عه دیش به (العارف القدوه) ناو ده بات... جا هه ندیک ده لین نه مه په یوه ندی نین ته یمیه به یه زدی هه کانه وه ده سه لینیته، به لام دور نیه نه وهی سهرنجی نین ته یمیه ی راکیشاوه ته نها نه و روکاره نه مهویه بیت که ناو و کومه له ی شیخ عه دی هه یه ته ی (جگه له وهی ره زامه ندی نین ته یمیه له بیرو باوهری خودی شیخ عه دی نیشانه ی نه وه یه که ته ریقه ته ی عه ده وی ته ریقه تیکی نیسلامی پوخت بوه و ده که ویته پیش هاتنه کایه ی هر دوو کتیبی جیلوه و موصحه فی رهش).. له گه ل نه مانه یشدا به پیی گوته ی (الصفدی) یه کی که له دانراوه کانی نین ته یمیه بو ره تدانه وهی بیرو باوهری بنه ماله ی شیخ عه دی به ناوی (بطلان ما یقوله اهل بیت الشیخ عدی) با به ته که ش به گشتی ناوزه و روشن نیه، نه مه چنده دیره ش له هیچی به ته و او ی دنیا نین.

هه روه ها نین ته یمیه له نوسراوه کانیدا خویندنه وه و لیکو لینه وهی هه له سه فه ی یونانی (کولتوری جیاوازی) به کاریکی تاوان دا ده ناو فه یله سوفی

وهكو پلاتون (افلاتون) و نه‌ریستوتیلیس (نهرستو) ی به بتپه‌رست و جادو‌گه‌ر ناو ده‌برد، ته‌نھا ناوی نه‌و دوانه‌شی ده‌زانی، نه‌وه‌ی جیگه‌ی گائته‌یه نه‌وه‌یه ئیبن ته‌ یمییه بو‌قه‌ده‌غه‌ کردنی لوجیکیش کتیبییکی باشی نوسیوه، که هه‌ندیك وتویانه بو‌خویشی نازانیت ده‌ئیت چی، هه‌روه‌کو بو‌قه‌ده‌غه‌کردنی (کیمیاگه‌ری) یش کتیبییکی نوسیوه به‌ ناوی (الکیمیاء و تحریمها و لو‌صحت راجت)، سه‌بارت به‌ هه‌لگه‌وتوه‌کانی فه‌لسه‌فه‌ی نیسلامی وه‌کو ئیبن سینا (۹۸۰-۱۰۳۷ز) و غه‌زالی (۱۰۵۸-۱۱۱۱ز) و سیوئوجیا (علم الکلام) ی نیسلامی، وه‌کو نه‌بوئه‌عالی جوهرینی (۱۰۲۸-۱۰۸۵ز) و فه‌خروود دینی رازی (۱۱۴۹-۱۲۰۹ز). ئیبن ته‌ یمییه نه‌مانه‌شی هه‌موو به‌ گومراو له‌ ریژه‌رچوو ده‌زانی.

به‌ کورتی ئیبن ته‌ یمییه دوژمنی هه‌مو فره‌یی و هه‌مه‌ره‌نگی و جیاوازی و ده‌ئه‌مه‌ندییه‌کی کولتوری بو، گومانی تیدا نیه‌ که سه‌رچاوه‌یه‌کی توندوتیژی بیروراکانی ئیبن ته‌ یمییه توندوتیژی سروشت و که‌سیتی و سایکولوژیای خوئیته‌ی. نه‌وانه‌ی لیبی نزیك بون، وه‌کو (الزهبی) و (الصفدی)، ده‌گپرنه‌وه‌ که سروشتییکی توندی هه‌بوو و توپه‌ بوو و هه‌میشه‌ دئی به‌رامبه‌ره‌کانی ئیشاندوه، به‌مه‌ش هه‌م دوژمنی بو‌خوی دروست کردوه و هه‌م وای کردوه قسه‌ی لی وهرنه‌گیریت، هه‌تاکو له‌ مندائیش له‌ مشت و مریکدا به‌زاندویانه‌و به‌لگه‌یه‌کیان له‌ کتیبیکدا پیشان داوه، که به‌لگه‌که ده‌بینیت و هیچی پی‌ نامییت له‌ توپه‌بییدا کتیبه‌که ده‌دات به‌ زه‌ویدا، هه‌روه‌کو دواتریش چه‌ندین جار گوئی خه‌لکی با داوه له‌سه‌ر بابه‌ته‌ ناینیه‌کان، نه‌م لایه‌نه‌ی که‌سیتی ئیبن ته‌ یمییه به‌وه‌ لیک دراوه‌ته‌وه‌ که له‌ ته‌مه‌نی شه‌ش سالییدا سائی (۶۶۷ک) سوپای ته‌تار دینه‌ سه‌ر شاره‌که‌یان (حران) و به‌ شه‌و ناواره‌ ده‌بن و سه‌رپی ده‌که‌ون و باوکی له‌گه‌ل دو‌برایدا رزگاریان ده‌کات و ده‌یانباته‌

دیمه‌شق... نه‌م رووداوه ره‌نگه‌ کاری له‌ سایکولوژیای ئیبن ته‌ یمییه کردییت و ئاکاریکی توندی دابییتی... ره‌نگه‌ کاریگه‌ری نه‌م رووداوه‌ی مندائی ئیبن ته‌ یمییه له‌ هه‌لوئستیکی تاییه‌تیدا ببینینه‌وه، نه‌وه‌ش کاتیک هه‌مان سوپای ته‌تار له‌ دیمه‌شق نزیك بووه‌و، ئیبن ته‌ یمیه وکو زانا ناینیه‌کانی تر له‌گه‌ل هیزه‌کانی (الناصر ابن قلاوون) دا رای نه‌کرد و دیمه‌شق به‌ جیبه‌ئیلیت، به‌لگو مایه‌وه‌ و ده‌ستی کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی وتاری به‌جوش بو‌هه‌ئنانی هاوالاتیان بو‌جیهاد و به‌رگری و به‌سه‌ر جه‌نگاوه‌ره‌کاندا ده‌گه‌را و ده‌قه‌کانی بو‌ده‌خویندنه‌وه‌ و وری به‌رز ده‌کردنه‌وه، دواتریش له‌گه‌ل کومه‌ئیک له‌ پیاو ماقولانی شار چو بو‌گفت و گو له‌گه‌ل (غازان) سه‌روکی ته‌تار و به‌ توندی قسه‌ی له‌گه‌ل کرد به‌ شیوه‌یه‌ک خه‌ریک بو‌بکوژرییت و به‌مه‌ش ناوبانگی روشت، کاتیکیش سائی (۱۲۰۰ز، ۷۰۰ک) که‌یشته‌ شاری قاهره‌ خه‌لکی ولاتی هه‌ل نا بو‌جیهاد و قسه‌ی ره‌قی به‌ سوئتان و نه‌میره‌کان وت له‌سه‌ر که‌مه‌ترخه‌می له‌و باره‌یه‌وه، به‌م شیوه‌یه‌ش ئیبن ته‌ یمیه بوه‌ نمونه‌ی یه‌که‌م بو‌فیه‌یی سیاسی و پیشه‌وای ناینی ریکخه‌ری هه‌ئمه‌تی جیهاد و قافلای موجه‌یدان، بو‌یه‌ ئیبن ته‌ یمیه بناغه‌ی دارشته‌و بو‌فیکری جیهادی و به‌ فه‌یله‌سوفی جیهادییه‌کان داده‌نریت، چونکه فه‌توای داوه و خویشی جیبه‌جیی کردوه که له‌ حاله‌تیکدا ده‌سه‌لاتدار (ولی الامر) هه‌ل نه‌ستیت به‌ نه‌رکی خوئی له‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و نه‌هیشتنی خراپه‌ و راگه‌یاندن جیهاد نه‌وا پیویسته‌ له‌ سه‌ر زاناو پیشه‌وای ناینی هه‌ستن به‌و نه‌رکه‌... نه‌مه‌ش مانای وایه هه‌ر که‌سیک پیی بوتریت زانای ناینی (که نه‌م نازناوه‌یش زور هه‌رزانه‌ و چه‌مکیکی شلوقه‌) و بتوانیت خوئی بکاته‌ پیشه‌وای ناینی کومه‌ئیک، ده‌توانیت کومه‌ئیک سه‌ربازیان لی ساز بکات و به‌کاریان به‌ئینیته‌ له‌ دژی هه‌ر که‌س و لایه‌نیک که نه‌و به‌ شایه‌نی کوشتن و

ته میگردن بیان بزانیټ به بی گه رانه وه بو دهسه لاتی رسمی، که نه مه‌ش تیوریسازی (تنظیر) یکی مفت و هه‌رزانه بو هه‌موو گروپه تیورریسته‌کان نه‌وانه‌ی فه‌توای کوشتن و تیورر له که سیک که پیی ده‌وتریټ(زانای نایینی) وهرده‌گرن و دهنه دارده‌ست و جیبه جیکه‌ر بوی.

دیمه‌نیکی تری که سیټی نه‌گونجاوی نیین ته یمیه نه‌وه‌یه (۶۷) سال ژیاوه و هاوسه‌ری نه‌بوه، که نه‌م جوړه ژیانه له خویدا‌توندی و نارهمه‌ندی هه‌میشه‌یی له مروټدا دروست ده‌کات.

نه‌م توندوتیژی‌ه‌ی نیین ته یمیه له دم و زمانیشیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، چونکه هه‌میشه له مشتومردا شیوازیکی توندی هه‌بوه و ده‌سته‌واژه‌ی نه‌شیاو و ناشرینی بو دژه‌کانی به‌کار ده‌ینا. بو نمونه به نیین عه‌ره‌بی و غه‌زالی و رازی ده‌وت چوچکه‌ی هیند و یونان، بو لاقرتی به غه‌زالی یان رازی ده‌وت (قه لاووزی فه‌یله‌سوفان) که (قه لاووز) یان (قولاغوز) وشه‌یه‌کی تورکیه به واتای رابه‌ر و پی‌شه‌نگ، به (ابن المطهر الحلی) (۱۲۵۰-۱۳۲۵ز) ی هاوچهرخ و هاوتای خوی ده‌وت (ابن المنجس) هه‌روه‌ها به (دبیران) که ناسناوی لوجیکزان و ماتماتیکزانی نییرانی (علی الکتابی القزوينی) (۱۲۰۳-۱۲۷۶ز) ه‌خواه‌نی (الشمسیه) له لوجیکدا، ده‌یوت (دبیران) که نه‌م ره‌وشته نیسته بو شونیکه‌وته‌کانیشی ماوه‌ته‌وه.

بی گومان نیمه په‌یوه‌ندی‌ه‌کمان نیه به که سیکه‌وه که نزیکه‌ی جه‌وت سه‌ده‌یه مردوه، جگه له‌وه‌ی ره‌نگه زور جار نیین ته یمیه به‌وه‌ی که که سیکی ده‌فگه‌رایه باشتر بتوانیټ چه‌مکه نیسلامیه‌که ده‌ستنیشان بکات تاکو که سیک به پاننه‌ریکی عه‌قلی و به ناوی (تاویل) هوه بیروپای تاییه‌تی خوی تیکه‌ل به نیسلام بکات) واته نیین ته یمیه زیاتر به نه‌مه‌که بو بیری نایینی نیسلامی

تاکو ته‌وژمی بیری نایینی فه‌سه‌فینراو له رابردودا که چه‌مکه نایینی‌ه‌کانی له سروشتی نایینی خویمان ده‌ترازاند و کومه‌نیک چه‌مکی نیمچه فه‌سه‌فی لی پیک ده‌هینان که نه به‌های نایینیان هه‌یه نه فه‌سه‌فی) ... به لام کیسه‌که له‌وه‌دایه بیر و هزر و شیوازی نه‌م که سه له لایه‌ن وه‌هه‌ابیته و که‌رته‌یه‌کی فراوانی بیری نیسلامی نویوه کراوه‌ته تیگه‌یشتن و لیکدانه‌وه‌ی نمونه‌یی و ستاندارد بو نیسلام و نایینداری و به‌م شیوه‌یه‌ش نیسلام یان نایینداری دروست لای نه‌وان هه‌ر نه‌وه‌یه نیین ته یمیه ره‌زامه‌ندی کوتایی له‌سه‌ر دابیټ، بو‌یه نیین ته یمیه زیندوه و چه‌ندی (نیین) ی تریش هه‌ن که له بیرکردنه‌وه‌دا هیچ جیاوازی‌ه‌کیان له‌گه‌ل نیین ته یمیه نیه (ته‌نها نه‌وه‌نده نه‌بیټ که نیین ته یمیه زور شاره‌زای که نه پوری نیسلامی و ناراسته فیکریه‌کانی نه‌وه‌سه‌رده‌مه بوه و خوینه‌ریکی به‌رده‌وام بوه، به لام (نیین) هکاتی تر نیسته ره‌نگه چیژی زمانی عه‌ره‌بی ره‌سه‌نیشیان نه‌بیټ)، هه‌روه‌ها نیین ته یمیه فوتاییه‌کی‌شی هه‌بوه که نه‌ویش رول و پله و پایه‌یه‌کی زوری هه‌یه له ناراسته‌ی ده‌فگه‌راییدا، به ناوی (ابن قییم الجوزیه)، به لام نماژه‌کردن بو که سیټی و بیری نیین ته یمیه به‌سه بو رونه‌کردنه‌وه‌ی بیری نه‌وه‌ ماموستا و قوتاییه.

ئیبین عه بدولوه ههاب

هه تا له سه دهی هه ژده هه مدها موحه مدهی کوری عه بدولوه ههاب (۱۷۰۳- ۱۷۹۲) ریبازی حه نه بی و بیرو راکانی ئیبین ته یمییهی بوژانده وه و له کومه ئیک دهسته واژه و شیوگی ساده تر و توندتر دا کورتی کردنه وه و خه ئکی ساده و خیله کی بیابانی نه جدی شوین خوئی خست و ئیسلامیکی بیابانی و روا ته نگه را و دهفگه را و توندوتیژی بو سه رده می نوی به ره هم هینا دواي گه شه کردن و برینی چه ندین قوناغ له کولتوری ئیسلامی سه رده مانی پیشتردا.

ئیبین عه بدولوه ههاب له شاره کهی خوئی (عیینه) و پاشان له مه که و ئینجا مه دینه خویندنی ئایینی خویندوه، پاشان چوار سال له به سه ره وانهی ئایینی وتوه ته وه، یان به پیی هه ندیک سه رچاوهی تر له شاروچکهی (المجموعه) سه ر به (البصره) لای (الشیخ محمد المجموعی) وانهی ئایینی خویندوه، دواي نه وه پینج سائیش له به غداد ماوه ته وه و له وی ژنیکی دهوله مهندی ماره کردوه و میراته کهی بو ده مینیتته وه کاتیک ژنه که ده مریت.

هه ندیک سه رچاوه ده ئین سائیکیش له کوردستانی باشوور ماوه ته وه، دوو سائیش له هه مه دان بو، هه روه ها له ئیسفه هان و قوم و چه ند شاریکی ئیرانی تریش ماوه ته وه، که له و شاره ئیرانیانه دا که وتوه ته دژایه تیکردنی بیر و شیوازی نه هلی ته صه وف.

دواي نه وانه ش ده ئین سه ردانى حه له ب و دیمه شق و قودس و قاهیره ی کردوه، دواي نه وهی ده گه ریته وه بو شاروچکهی (حریملاء) یان (حریملة) له نه جد و ناچاری ده که ن به جیی بهیلایت، ده گه ریته وه بو شاره کهی

خوئی، عویه ینه، له م ماوه یه یشدا کتیبی یه کتا په رستی (کتاب التوحید) ی نوی که سه رچاوهی سه ره کیی بیرو باوه ری وه ههابیه، و ده ستی کرد به بلاو کردنه وهی بیرو راکانی که به ره مه یئانه وه یه کی ساده ی بیرو راکانی ئیبین ته یمییه بون، بو یه پیداگری کردوه له سه ر دابه شکردنی یه کتا په رستی بو یه کتا په رستی په روه ردگاریتی و یه کتا په رستی په رستراویتی و، هه مو کرده وه یه کی وه کو تکاکاری به پیغه مبه ر و پیاو چاکان و سه ردانى گوریان و بونی مزگه وت له سه ر نه و گورانه و شتی هاوشیوهی به فره په رستی (الشرك) له قه نه م دا، هه روه ها پیداگری کرد له سه ر نه وهی که نه و ده سته واژه قورنایانه که هه ندیک شتی به رجه سته ده دنه پال خوا ده بییت به ناکار (صفه ی) راسته قینه ی خوا دابنرین و نابییت به ئیکدانه وه (تاویل) ی عه قلی ئیک بدرینه وه و نه مه شی کرده ته واوکه ری یه کتا په رستی به ده سته واژه و زاراوه یه کی سؤفیستی (سفسطی) به شیوهی (توحید الاسماء و الصفات)، که نه مه ش ده کاتسه هه و ئیک بو چه سپاندنی بیریکى نه نسرو پومورفیست (تشبیهی) به ناوی یه کتا په رستیه وه.

له عویه ینه ئیبین عه بدولوه ههاب په یوه ندی به ست له گه ل نه میری شاروچکه که که ناوی (عوسمانی کوری حه مدهی کوری موعومه ر) بو، نه میر ناموزای خوئی به ناوی (الجوه ره) دا به ئیبین عه بدولوه ههاب و نه ویش داواي ئی کرد که له بانگه وازه که یدا پشتگیری بکات و په یمانی پیدا که به هوی شوینکه وتوانی بانگه وازه که یه وه ده سه لات به سه ر هه مو نه جددا په یدا ده کات و ناوچه ی نه جد و عه ره به کانی ده بیته موئکی (انى امل ان يهبك الله نجدا و عربانها)... ئیتر ئیبین عه بدولوه ههاب له ژیر سایه ی عوسماندا که وته جیبه جیکردنی به رنامه کانی خوئی، سه ره تا نه و دره خته ی بریه وه که له لای خه ئکی نه و شوینه

پيروژ بو... خویندنه وهی کتیبی (دلائل الخیرات) ی قه‌دهغه کرد و نوسخه‌کانی نه و کتیبی سوتاند و (سه‌له‌واتدان) ی له سهر پیغه‌مبه‌ر له وتاری (جمعه) دا قه‌دهغه کرد. نینجا گورپی یه‌کیک له سه‌حابه به ناوی (زه‌یدی کورپی خه‌تاب) (برای عومهری کورپی خه‌تاب) که له جه‌نگی هه‌لگه‌رانه‌وه (الرده) دا له (الیمامه) له ناوچه‌ی نه‌جد کوژرابو و له‌وی نیژرابو و گوره‌که‌ی زیاره‌تگایه‌کی ناوچه‌که بو، نیتر هه‌رچه‌ند خه‌لکی ناوچه‌که ویستیان به‌رگری له گورپی وه‌لیه‌که‌یان بکه‌ن به‌لام عوسمان (۶۰۰) جه‌نگاوهری بو پاراستنی نیین عه‌بدوئوه‌هاب ناماده کردبو، نیتر نه‌ویش به دهستی خوئی شوینه‌وار و پیناسی گوره‌که‌ی روخاند. دواي نه‌وه‌ش ژنیك که هه‌له‌یه‌کی کردبو نیین عه‌بدوئوه‌هاب فه‌رمانی دا به‌رده باران (سه‌نگه‌سار) (رجم) بکریت هه‌تا ده‌مریت، نیتر عوسمان و کومه‌لیکی تر فه‌رمانه‌که‌یان جیبه‌جی کرد و دواي مردنیشی فه‌رمانی دا بشوریت و کفن بکریت و نویژی له‌سهر بکریت.

نیتر دواي نه‌م کارانه که ترس و دل‌ه‌راوکی و ناره‌زانه‌ندی خه‌لکی ناوچه‌که‌یان وروژاند و فه‌رمانه‌ه‌وای (الاحساء) و (القطیف) و خیله‌کانی ده‌وریه‌ریان، که (سلیمان بن محمد بن غریب الحمیدی) بو له خیللی (بنو خالد)، فشاری خسته سهر عوسمان نه‌میری عویه‌ینه بو له ناوبردنی نیین عه‌بدوئوه‌هاب، نیتر نه‌ویش ناچار بو ده‌ری بکات له شاروچه‌که‌ی خوئی، به تاییه‌تی که عوسمان به‌شیک له باج و ده‌سته‌ته‌کانی له فه‌رمانه‌ه‌وای ناوبراووه بو ده‌هات، چونکه عوسمان کومه‌لیک دار خورماو باخ و شتی تری له (الاحساء) هوه هه‌بو و به‌شیک له بازرگانیه‌کانی له ریی به‌نده‌ره‌کانی (الاحساء) هوه گوزه‌ری ده‌کرد. نیتر فه‌رمانه‌ه‌وای ناوبراو هه‌ره‌شه‌ی کرد له

عوسمان به برپینی نه‌و ده‌سه‌ات و قازا نجانان و برپینی نازوقه‌ی خوږاک و جل و به‌رگ.

بویه نیین عه‌بدوئوه‌هاب ناچار روی کرده شاری دیرعیبه (الدرعیه) مه‌له‌ندی یه‌که‌می بنه‌مائه‌ی سه‌عودی، له‌وی نه‌میری دیرعیبه موحه‌مه‌دی کورپی سه‌عود (۱۷۶۵) مردوه دامه‌زیننه‌ری بنه‌مائه‌ی سه‌عودی، پی‌شوازی لی کرد و کردیه زاوای خوئی و پشتگیری ته‌واوی کرد بو بلا‌وکرده‌وه و چه‌سپاندنی ریپازکه‌ی و موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدوئوه‌هابیش په‌یمانی پیدا که به‌هوی بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه ده‌سکه‌وتیکی زوری دینه‌ت ده‌ست زیاتر له و باجانیه‌ی کویمان ده‌کاته‌وه، نه‌مه‌ش له سالی (۱۷۴۴) دا بو، نیتر بوه ریپه‌ریکی نییینی بو نیماره‌ته‌که‌ی و به‌و شیوه‌ش له ریگه‌ی ده‌سه‌لاتی نییینی و ده‌سه‌لاتی بنه‌مائه و خیله‌وه هه‌م ریپازی وه‌ه‌بابی چه‌سپینرا له‌ناو بیابان‌نشینه‌کاندا که نه‌خوینده‌واری و ژییانی بیابان‌نشین دور له شارستانی به‌سه‌ریاندا زال بو، هه‌م خیل و هوزه‌کانیان ملکه‌چ کرد و بونه ده‌سه‌لات و بریارده‌ری یه‌که‌م و کوتایی له ناوچه‌که‌دا. هه‌ر دووکیان له‌سهر نه‌وه‌ش ریک که‌وتن که ده‌سه‌لات هابه‌ش بی‌ت له نیوان هه‌ر دوو بنه‌مائه‌دا، واته ده‌سه‌لات و رابه‌رایه‌تی نییینی له دهستی نه‌وه‌کانی نیین عه‌بدوئوه‌هابدا بمینیته‌وه و ده‌سه‌لاتی سیاسیش له دهستی بنه‌مائه‌ی سه‌عودیدا بمینیته‌وه. موحه‌مه‌دی کورپی سه‌عود نه‌وه‌ی کرد به‌مه‌رج له سهر نیین عه‌بدوئوه‌هاب که دواي راگه‌یانندی بانگه‌وازه‌که‌ی نه‌چیت بو لای نه‌میری شوینیکی تر و خیر و بیر و ده‌سکه‌وته‌کان بییته به‌شی نیماره‌تیکی تر.

نیین عه‌بدوئوه‌هاب به شوینکه‌وته‌کانی له خه‌لکی شاره‌که (دیرعیبه) ده‌وت پشتیوانان (الانصار) و نه‌و که‌س و گروپ و خیلانه‌ش که له ده‌ره‌وه‌ی شاره‌که

دههاتن و شوینی دهکه وتن پیبی دهوتن کوچکه ران (المهاجرون) چونکه خویشی کوچی کردبو بو دیرعیبه، نه مه زور شتی تریش نیشانه ی نه وهن که مه به ست له دامه زران دن و شونیکه وتنی وهه ابیه ت نه وهیه که کوپیه کی راسته و خوئی نیسلام بیټ له ساتی سره له نادانیدا: موحه ممدی کوری عه بدولوهه اب له بریی موحه ممدی کوری عه بدو الله، عویینه له بری مه که، دیرعیبه له بری مه دینه، جگه له لاسایی کردنه وهی بانگه شهی چرو پری یه کتا په رستی و دوباره کردنه وهی نه زمونی جیهاد و (غزوات) دژی فره په رستی و ناوبردن خویان به تاییه تی به زاروهی (موسوئمانان) و (یه کتا په رستان) و به کارهینانی زاروهی کوچ که ران و پشتیوانان... به لام نه م به راوردش نه وه ناگه یه نیټ که وهه ابیه ت به ته واوی به نه مه ک بیټ بو به هاکانی نیسلام، به لکو نیسلام تا رادهیه کی باش هیژیکی شار نشینی بو و له قوناغیکیشدا زوری نه ما بو هیزه دهشته کی و بیابان نشینی که له ناوی به ریت، به لام وهه ابیه ت هه لگری به هاکانی کومه لگای بیابان نشینه، بو به راوردیش ده کریت سرنج له وه بدین که موحه ممدی کوری عه بدولا له گرته وهی مه که دا شاره که ی ویران نه کرد (نه بو سوفیان) ی نه گوشت، به لام موحه ممدی کوری عه بدولوهه اب کاتیك شاری عویینه ی گرته وه شاره که ی ویران کرد و (عوسمان) ی گوشت.

سه عودی- وهه ابیه کان له سرده می نیبن عه بدولوهه ابدا و به په سه ندکردن و سرپه رشتی نه و (له ریگای هه ننانیا نه وه بو پرنسیبی جیهاد- دژی فره په رست) هه ستاون به هیرش و هه لته تی تالان و کوشتار بو سر خیله کان له سر شیوازه خیله کی و بیابانیه کونه که، نه وهش چونکه نیبن عه بدولوهه اب ههستی کردوه که به بی هیرش و (غزوات) بزوتنه وه که ی ده پوکیتنه وه و ده بیټ بچیت به دم حه ز و میلمیلی هیرش و تالانکردن له لای دهشته کیه کان.

به لکو نیبن عه بدولوهه اب بو خوئی له سر نجاننی نه ستیره ی کشاو (شهاب) هوه خه لکی دیرعیبه ی فیری دروستکردن و به کارهینانی چه کی گولله ته قین جوریک له تا پر ده کرد، تا له ماوه ی چند سالی کدا سامانیکی زور و سوپایه کی گه وره پیکه وه ده نین، له م هیرشانه شدا هه ر دهسکه وتیک بویټ وه کو شیوازی چه ته ی بیابان (به دابه شکردن به سر هه موو به شدار بوانی هیرشه که دا) دابه ش کراوه، دوا ی لیدرکردنی پینجیه ک (خمس) ی نه میر که نه مه ش شیوازی دابه شکردنی مال و سامانی فره په رستی، به شیکیش له دهسکه وته کان ژن و مندال بوون و ده بونه کویله و که نیز، به لکو وه کو میژونوسی میسری (عبدالرحمن الجبرتی) (۱۷۵۴-۱۸۲۲) ده گپریته وه له (عجائب الاسار) له و کاتانه دا له نیمچه دوورگه ی عه ره بیدا مندال ده دزران و له بازارهکانی نه جددا ده فروشان.

نیبن عه بدولوهه اب سالی (۱۷۹۲) و له سرده می (سه عودی کوری عه بدولوهه اب) دا مرد، که له ماوه ی ژیانیدا (۲۰) ژنی هینا بو و (۱۸) مندالی ببو، له مانه پینج کوری له گه ل ژماره یه کی زور له نه وهه کاننی بونه زانای نایینی، جیگه یان گرته وه له رابه رایه تی ناییندا، که نه مه ش یه که م جار بوو) له میژووی نیسلامیدا (پله ی زانای نایینی بیټه بو ماوه یی).

هیرشه وههابییه کان

نیتز به دريژایي سدهی (۱۸ز) و (۱۹ز) میلیشیای وههابی سهر گهرمی هیرش و کوشتار و تالان بوه له نیمچه دورگه‌ی عه‌ره‌بی و ده‌وروبه‌ریدا، چونکه هه‌موو خه‌لکیان به فره پهرستا (مشرک) داده‌ناو فره پهرستیش به پیی بیری ئابینی نه‌وان خوین و مال و ژن و مندالیان حه‌لاله بویان، نه‌میری دیرعییه‌ش بو فراوانکردنی قه‌له‌مرو و بو کوکردنه‌وه‌ی ده‌سکه‌وت هیرشه‌کانی ریکده‌خست.

ده‌کریت لی‌ره‌دا به پیی شوینه‌کان ناماژیه‌کی خیرا بکه‌ین بو دزیو ترین هیرش‌ی وههابییه‌کان بو کونترولی هه‌مو نیمچه دورگه‌ی عه‌ره‌بی (نه‌م هیرشانه‌یش هه‌مویان چوارچیوه‌ی سیاسی و ناوچه‌یی و خیله‌کی خویمان هه‌یه که لی‌ره‌دا ناتوانین نه‌و چوار چیوه و باکگراوندانه هه‌مویان یه‌کلا بکه‌ینه‌وه).

یه‌که‌م هیرش نه‌ سهرده‌می ئیبن عه‌بدولوه‌هاب‌دا: میژونوسی سه‌عودی وههابییه‌کان (عسمان بن بشر النجدی الحنبلی) (۱۸۰۰-۱۸۷۳) نه‌ میژوه‌که‌ی‌دا (عنوان المجد فی تاریخ نجد) که وههابییه‌کان شانازی پیوه‌ده‌کن و ستایشی ده‌کن، ده‌گی‌رته‌وه که یه‌که‌م هیرش (غزوه) یک که به هه‌ننانی ئیبن عه‌بدولوه‌هاب ریکخرا، حه‌وت سوار نه‌ نجامیان‌دا که هیرشیان کرده سهر کو‌مه‌ئیک ده‌شته‌کی و به هه‌ندیک ده‌سکه‌وته‌وه و به بیوه‌یی گه‌رانه‌وه.

هیرش‌ی سهر شاروچکه‌ی عوبه‌ینه: دوا‌ی نه‌وه‌ی که نه‌میری دیرعییه پشٹیوانی نه‌ ئیبن عه‌بدولوه‌هاب کرد و هیرشه‌کانیان ده‌سپیکرد، ئیبن عه‌بدولوه‌هاب جه‌نگی نه‌ دژی خزمی خو‌ی نه‌میری عوبه‌ینه (عسمان بن حمد بن معمر) راگه‌ی‌اند، چونکه ده‌ترسا پشگیری دوژمنه‌کانیان بکات و تو‌مه‌تباریشیان کرد به‌وه‌ی نه‌گه‌ل فه‌رمانه‌روای نه‌ حساندا ری که‌وتوه دژی سه‌عودی

وههابییه‌کان سهره‌تا رای گه‌ی‌اند که بیباوه‌ر و فره پهرستا (مشرک) ه، ئینجا هیرش‌ی کرده سهر عوبه‌ینه و عوسمانیان نه‌ مزگه‌وتی خویدا دوا‌ی به‌جی هیئانی نو‌یژی جومعه‌دا کوشت، نه‌ کاتیکدا پیشتیش عوسمان سهردانی ئیبن عه‌بدولوه‌هابی کرده و تکای لی کرده بو ئاشتبونه‌وه و ره‌واندنه‌وه‌ی ناکوکی، چونکه ده‌ترسا به هو‌ی نه‌و ناکوکیه‌وه خه‌لکی عوبه‌ینه دو چاری کوشتار و تالان بن، به‌لام ئیبن عه‌بدولوه‌هاب تکاکه‌ی ره‌نکرده‌وه و دوا‌ی نه‌وه‌ش که‌سیکی وههابیان کرد به فه‌رمانه‌روا نه‌ شاروچکه‌که‌دا و دواتر که خه‌لکه‌ی رای‌پهرین به سهر فه‌رمانه‌روا وههابییه‌که‌دا، هیرش‌یکی تریان کرده سهر خه‌لکه‌ی که نه‌م جاره پیباوه‌کانیان کوشت و ماله‌کانیان ویران کرد و دره‌خته‌کانیان سوتاند و ژنه‌کانیان و هه‌موو سامانه‌کیان به ده‌سکه‌وت برد بو خویمان، به‌لکو دواتر شاروچکه‌کیان به ته‌واوی خاپور کرد و ئیبن عه‌بدولوه‌هاب قه‌ده‌غی کرد جاریکی تر دروست بکریته‌وه، بویه تا ئیستاش دوا‌ی زیاتر نه‌ (۲۵۰) سال ویرانه‌یه، دواتریش ئیبن عه‌بدولوه‌هاب وای بلاو کرده‌وه که شاری عوبه‌ینه به هیرش‌ی ره‌وه کولله ویران بوه، نه‌و کولله‌یه‌ی که نه‌ بیاباندا هیچی ده‌ست ناکه‌ویت و هه‌مو سائیک بیاباننشینه‌کان به تامه‌زروییه‌وه چاوه‌روانیی ده‌کن بو نه‌وه‌ی به‌شیکی زوری لی عه‌مبار بکه‌ن.

هیرش‌ی سهر شاری ریاض: وههابییه‌کان به سهر پهرشتی ئیبن عه‌بدولوه‌هاب سالی (۱۷۷۲) هیرش‌یان کرده سهر شاری (الریاض)، نه‌ کاتیکدا خه‌لکه‌ی نه‌ سهر ریازی حه‌به‌لی بون، ئیبن عه‌بدولوه‌هاب پیشتتر نه‌ کاروباری جیهادا چل هه‌زار موحه‌مه‌دییه (دراویکی ناو‌خویی) بوه قه‌رزار ببو نه‌ ده‌سکه‌وتی

داگیرکردنی (الریاض) دایه‌وه، دواتر شوین فهرانپره‌وای شاره‌که (دهام بن دواس) که‌وتن و کوشتیان.

سوریا: سالی (۱۸۱۰) هیږشیان کرده‌ته سهر کومه‌نیک گوندی دهوری (المرییب) و (بصری) و تالانیان کردون دواي نه‌وهی که خه‌نکه‌کیان کوره‌ویان کرده، جگه نه‌وهی له و ناوچانه چهن‌دین که‌سیان کوشته و ترس و توقینیکی زوریان بلاو کرده‌ته‌وه، هه‌روه‌ها له هه‌مان سالد‌ا هیږشیان کرده‌ته سهر شاری (حوران) له سوریا و تالان و سوتاندن و پوخاندن و کوشتریکی زوریان تیدا کرده و ژن و مندانیان به ده‌سکه‌وت برده، به‌نکو هیږشه‌کانیان که‌شته‌ته شاری (حه‌له‌ب) و ریگای نیوان سوریا و عیراقیان برپوه.

هه‌روه‌ها پی‌شتریش ده‌وربه‌ری سالی (۱۷۹۹) به سهروکایه‌تی (عثمان المضایفی) هیږشیان کرده‌ته سهر خیلی (ه‌زیل) و (اللفاع) له سوریا و پیاوانیکی زوریان لی کوشتون و ژنیان بردون، تا ملکه‌چ بون و داوای ریکه‌وتنیان لی کردون و ناچار بونه‌ته وهه‌بابی.

ناوچه‌ی (شمر) له نیمچه دورگه‌ی عه‌ره‌بی: ده‌وربه‌ری سالی (۱۷۹۲) له هیږشی (الشقره) دا ده‌چنه سهر کومه‌نیک خیلی ناوچه‌ی (شمر) و ده‌ستدریژی ده‌که‌نه سهریان و سامانیکی زوریان لی ده‌ستینن، زیاتر له هه‌زار و شتر و هه‌مو مه‌ر و مالات و که‌ل و په‌نیکیان، چهن‌د که‌سیکیشیان لی کوشتون، هه‌روه‌ها هیږش ده‌که‌نه سهر خیله‌کانی (الظفیر) و (آل بعیج) و (آل زقاریط) هه‌ر له و ناوچه‌یه.

طانیف: له سهره‌تای سه‌ده‌ی نوزده‌ه‌مدا شاری طانیف له ژیر ده‌ستی شه‌ریف (غالب) فهرانپره‌وای مه‌که‌دا بو، له نیوان شه‌ریف غالب و وهه‌بابیه‌کاندا په‌یماننامه‌ی ناشتی و ته‌بابی هه‌بو به‌لام وهه‌بابیه‌کان

ناپاکیان کرد و سالی (۱۸۰۲) هیږشیان کرده سهر و دواي به‌رگری سی روژ چونه ناوی و کوشتری خه‌نکه‌کیان کرد به بی جیاوازی، له مزگه‌وته‌کان و له مائه‌کانیشدا خه‌نکیان کوشته، شوین نه‌وانه‌ش که‌وتن که رایان کرد و پبیان گه‌یشتن و زوره‌بیان کوشتن، په‌یمانی سه‌لامه‌تیان دا به کومه‌نیک به‌لام که خویان دا به ده‌سته‌وه له ملی هه‌ندیکیان دا، نه‌مه هه‌موی جگه له‌وهی ژن و مندالی شاره‌کیان به دیلی برد و تالانییه‌کی بی‌شوماریان برد و ده‌شته‌کی له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌چون بو‌تانیف بو‌تالانی و ناو مائه‌کانیشیان تا بنچینه هه‌ل ده‌که‌ند به دواي نه‌و زیپر و زیوه‌دا که وترابو له ژیر مائه‌کاندا شاردویانه‌ته‌وه، جگه له‌وه‌ش هه‌زاران کتیپیان له ناو برد.

مه‌ککه و مه‌دینه: دواي قه‌سا بخانه‌که‌ی تانیف هه‌موو خه‌نکی حیجازی توقاند، راسته‌وخو روویان کرده مه‌ککه و هه‌مان سالی (۱۸۰۲) یان سالی (۱۸۰۳) به بی به‌رگری چونه ناوی و ده‌ستیان کرد به کوشتن و به دیگرتنی هه‌ر که‌سیک تیپه‌ریایه و ملکه‌چیان نه‌بوایه، جگه له‌وهی گه‌نیک گومه‌ز و هکو گومه‌زی بیری زهمزه‌م و گومه‌زه‌کانی ده‌وری که‌عبه و هه‌ر شتیکی تر له که‌عبه به‌رتر بوايه) و گوریان پوخاند، هه‌روه‌کو له لایه‌ن دوو سهر کرده‌یانه‌وه، (عثمان المضایفی) و (ابن شکیان) که‌وته‌ن کوشتن و ریگرتنی نه‌وانه‌ی که ده‌هاتن بو‌مه‌ککه بو‌حه‌ج، بویه خه‌نکی حیجاز حه‌جیان نه‌کرد، هه‌روه‌کو که‌ژاوه میسریه‌کیان سوتاند که هه‌موو سال میسر ده‌ینارد و هی‌مای کوبونه‌وهی حاجیان و ده‌سپیکردنی حه‌ج بو، هه‌روه‌کو نه‌وانه‌ش له شاه‌وه هاتبون بو‌حه‌ج گه‌رانه‌وه، جگه له‌مانه‌ش له مه‌که‌دا قات و قری داکه‌وت و خه‌نک خشل و زیپر و زیویان به هه‌رزان ده‌فروشت بو‌کرینی هه‌ندیک خوراک، له ریگه‌و بانه‌کانیشدا لاشه‌ی مندال که‌وتن، وه‌کو ده‌لین نرخی گوشتی

که و سهگ و مردار بهرز بوهوه و پیسته یشیان ده خوارد، له بهر هم مو نه مانه و بو نه وهی خه لکه که له وه زیاتر له ناو نه چن شهریف غالیب به ته اووی شاره که ی دا به دهسته وه و ملکه چی داواکانیان بو، دواي نه وهش که مه که کیان به چی هیشت شهریف غالیب گه رایه وه بوی، ویستی تانیفیش بگریته وه به لام سهرکه وتو نه بوو دواي نه وهی هر چوئیك بیت جیددهی پاراست له هیر شه کانیان، هر وه کو سالی (۱۸۰۴) مه دینه شیان داگیر کرد دواي نابلقه ی سال و نیویک و برینی نازوخه له شاره که، سالی (۱۸۰۵) یش له وهرزی حه جدا جاریکی تر چونه وه شاری مه که و نه م جاریش هه ندیک گومه زی تریان روخاند، جگه له وهی رایانگه یاند له ناو حاجیه کاندای که سالیکی تر که س ناتوانیت بیت بو حه ج نه گهر ریش تاشرا و بیت نینجا هم نایه ته یان خوینده وه (یا ایها الذین آمنوا انما المشركون نجس، فلا یقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا) (التوبه ۲۸) جگه له کومه نیک مهرچی بیمانای تر وه کو نه وهی به دهنگی بهرز ناوی خوا نه بهن و نه ئین (یا محمد) و هر حاجیه که ده پاوه ند (جنیه) ی زیړ سه رانه بدات و هر یه که له نه میری حه چی میسری و شامی هم مو سالیکی ده که نیز و ده نو که ر بهینیت بو نه میری دیرعییه به مهرجیک په نگیان سپی بیت، نینجا هم مو خرمه تچی و به ریونه ره کانی حه رمی مه که کیان دهر کرد و دواتریش له مه دینه هم مو که نجینه کانی ژوری گوری پیغه مبهریان تالان کرد.

عیراق: چه ندین هیرشیان کرده ته سهر عیراق و سالانیکی زور باجی سهریان سه ندوه له عیراقدا و تالانییه کی زوریان له به خداد بردوه، هه تاکو گه شتونه ته کوردستان و مال و سامانیکی زوریان له خه لک سه ندوه.

له م هیرشانه: ۱۷۹۸ هیرشیان کرده ته سهر (سوق الشیوخ) و (الابیض) و کوشتار و تالان کردنیکی زوریان تییدا کرده، سالی (۱۸۰۱) یا خود (۱۸۰۲) یش وه هابییه دهشته کیه کانی نه جد به نه ندازه ی دوازه هه زار دهشته کی به سواری شهش هه زار و شتر، هیرش ده که نه سهر شاری که به لا و نابلقه ی ددهن و ده چنه ناوی و کوشتاریکی بیوینه ی تییدا ده که ن که روباری خوینی تییدا هه ستاوه و له بازار و له مانه کاندای خوینیان رشتوه و نه وان ههش که هاتبون بو سهردانی شوینه پیروزه کانی له نیرائیه کانی ده کوژرین، سه رجه م (۲۰۰۰) هه ندیکیش ده ئین (۳۰۰۰) یان (۴۰۰۰)، که سیان کوشتوه له ژن و پیانو و مندال، به شیویه که ته نها نه وان هه در چون که هه ل هاتن و گیانی خویمان رزگار کرد، جگه له وهی هم مو مال و سامان و گه نجینه و زیړ و زیو و چه ک و که ل و په ل و جل و بهرگی شاره که و په رستگاو گوړه کانی تالان ده که ن، که چه ندین سه ده بو مه شه دی حوسه یینی ببوه که نجینه یه کی ده و نه مه ند له زیړ و زیو و به ردی به نرخ که هاوشیوه ی له که نجینه ی شاری نیرائیشدا نه بو، هه روه ها مرگه وت و گوړی حوسه یینی شیان روخاند، وایان ده زانی گومه زه که له زیړه بویه که وتنه هه نو ه شانندی به لام که زانیان سه و به زیړ روو پووش کراوه وازیان لی هینا، نینجا هه ر نه و روژه ده مه و نیوه رو به ده سه که وتیکی زوره وه (باری چل هه زار و شتر) و به بی نه وهی یه که جه نگاوه ریان له ده ست بجیت ده ر چون، نه مه له کاتی کدا که (ته یموری له نگ) (۱۳۳۶-۱۴۰۵ از ای مه غولی نه وهی جه نگیز خان که هیرش ی کرده سهر عیراق ده ستی نه برد بو مه شه دی حوسه یینی، هه روه ها سالی (۱۸۰۵) هیرش ده که نه سهر کومه نیک شار و شاروچکه و خیلی باشوری عیراق وه کو شاره کانی (السماه) و (البصره) و (الهنديیه) و خیل ه کانی (الزملات) و (الخزاعل)، هه ر چه ند خه لکه که بهرگریان کرده به لام زیانیکی

زوریان پی گه یاندون و تالانییه کی زوریان بردوه و ویرانکاری و درخت سوتاندنیکی زوریان کردوه، ههروهه سالی ۱۸۰۶ هیرشیان کردوه ته سهر نه جف به لام خه لکه که ی بهرگریان کردوه و نه یانتوانیوه شوراکه ی به زینن، دواتر سالی (۱۸۱۰) هیرشیکی تریان کردوه و ریگه یان بریوه و که وتونه ته تالانکردنی نه و خه لکه که هاتبون بو سهردانی شوینه پیروژهکان و نزیکه ی (۱۵۰) که سیان لی کوشتون، بی گومان نه هیرشانه بو سهر باشوری عیراق، به وهی که خه لکی عیراقیان شه که تکرر و بونیادی ژیرینه ی ولاته که یان نه ناو برد، پی شه کییه ک بون بو داگیرکردنی عیراق نه لایه ن به ریتانیاه.

نه حساء: سالی (۱۷۹۶) هیرشیان کردوه ته سهر (الاحساء)، سهره تا به یه ک دهنگ دسترپیژیکیان کردوه روه و شاره که بو توقاندنی خه لکه که ی، پاشان جگه نه وهی هه زاره ها دره میان لی سهندون و ماله کانیا ویران کردوه، به ئاره زوی خویان خه لکه که یان به شیوازی جوړاو جوړ کوشتوه یان دهر به دهر کردوه هه تا کو ته نها که میکیان ده میننه وه، نه مه ش دواي خو به دهسته وه دانی شاره که.

به حرهین: خیللی (العتوب) له به حرهین باجی سهر (جزیه) یان نه دا ئیتر وهه ابیه کان هیرشیان کرده سهر یان و خه لکیکی زوریان لی کوشتن و زیانیکی زوریان پی گه یاندن، چه ندین جاری تریش هیرشیان کردوه ته سهر به حرهین، نه وانه نه هیرشیکدا (۱۴۰۰) که سیان نه خه لکه که ی کوشتوه به لام باروتی ناو که شتی وهه ابیه کان ده ته قیته وه و به سوتان و به خنکان نه ناو ده چن.

کوهیت: چه ندین هیرشیان کردوه ته سهر کوهیت و کوشتار و تالان و چه ته بیه کی زوریان تییدا کردوه، هیرشی یه که م نه سالی (۱۷۹۰) دا بووه پاشان هیرشیکی تریشیان کردوه له (۱۷۹۷) دا، هیرشی سیهه میش نه (۱۸۰۸) دا، که نه م جارهیان گه شتونه ته (الجهره)، کاتیکیش خیللی (العتوب) له کوهیت چونکه (آل صباح) له (العتوب) ن و به حرهین نایانه ویت باجی سهر بدن جاریکی تر وهه ابیه کان هیرش ده که نه وه سهر یان و زیانی زوریان پی ده که یه نن.

قه ته: سالی (۱۷۹۲) هیرش ده که نه سهر قه ته ر و نه وی ریکه وتی نزیکه ی (۵۰) سواریک ده که ن و زوربه یان ده کوژن و نه سپه کانیا ن به ده سته که وت ده بن، سالی (۱۷۹۵) یش هیرشیکی تر ده که نه سهر ناوچه که و کومه ئیکی زور و شتر به تالان ده بن و نه (الاحساء) ده یان فروشن، به لکو هه ر نه سالی ۱۷۹۴ هوه میلیشیای وهه ابی هیرشی کردوه ته سهر قه ته ر، کاتیک به سهر و کایه تی (ابن عقیصان) هیرش ده که نه سهر خیللی (العتوب) له (الزبارة) له قه ته ر و ئابلوقه یان ددهن و ناهیلن هیچ هات و چویه ک بکن، هه تا ناچار بون به سهر و ماله وه کوچ بکن بو به حرهین، نه وهش نه (۱۷۹۷) دا، نه یشگه رانه وه هه تا چونه سهر رپیازی وهه ابی، جگه نه وانه ش هیرشیان کردوه ته سهر زور ناوچه ی تریش لسه قه ته ر وه که ناوچه کانی خیله کانی (فریحه) و (الحویله) و (الیوسفیه) و (الرویضة) و ئازاوه یه کی زور ده نیته وه.

عومان: وهه پاییه کان هیږشی درندانه ی زوړیان کرده ته سهر عومان، له وانه سالی (۱۷۹۲) هیږشیکی توندیان کرده سهر میږگی خیلی (البریمی) نه وهش به سه روکایه تی (مطلق المطیری) که تا نیستاش نمونه ی درندایه تی و خرا په کاریبه لای عومانیه کان، دواتریش سالی (۱۸۴۹) به سه روکایه تی (سغد بن متلق المتیری) هیږشیکی تریان کرده وه که جهنگی (العانکه) ی لی که وته وه، نه مانهش هه موی بو ملکه چ کردنی نه و میږگه بو دسه لاتی وهه پای، نیتر خیله کانی (النعیم) و (بنو کعب) و (بنو قتب) که وته بهر شالوی کوشتار و تالان کردن و چه ته یی، هه تا ناچار بون ملکه چیان بن و باجی سهر (الجزیه) یان بده نی، دوا ی نه وه میږگی (البریمی) یان کرده بنکه یه ک بو هیږش بو سهر عومان، هه روه ها پیشتیش له نیوان سالانی (۱۸۰۷) و (۱۸۱۰) دا هیږشیان کرده ته سهر عومان و جهنگی قورسیان به رپا کرد له گه ل خه لکی شاری (صحار) و دهوروبه ری که پیشه واکه یان (عزان بن قیس) بو، هه روه ها بو سهر شاری (مسقط) که (سعید بن سلطان) فه رمانږه وای بو، سهره نجام کوشتاریکی زوړیان لی کردن و تالانییه کی زوړیان برد و چه ندین گوندیان زهوت کرد و خه لکه که یان ناچار کرد ملکه چی بیرو باوه رو دسه لاتی وهه پاییه کان بن، هه روه ها دوا ی نه وه ی دهوروبه ری (۱۸۱۰) نینگلیز هیږشیان کرده سهر شاری (شناص) له عومان و هیږزی ده ریایی بریتانی به بو مباران خه لکی شاره که یان به ته وای شه که ت کرد و وهه پاییه کان به سه روکایه تی (مطلق المطیری) توانیان شاره که بگرن.

هه روه ها سالی (۱۸۶۵) له بنکه که یانه وه له میږگی (البریمی) هیږشیان کرده سهر شاری (صور) له خوږه لاتی عومان و داگیریان کرد و کوشتاریکی زوړیان تییدا کرد و دهستیان گرت به سهر مال و سامان و شت و مه کی

بازرگانه کانیدا، به لام به ریکه وت هه ندیک له بازرگانه کان له هیندیه به ریتانیه کان بون نیتر که شتیبه جهنگیه به ریتانیه کان بو مبارانیا ن کردن تا له شاره که ده رچون، هه روه ها جاریکی تر به سه روکایه تی (مطلق المطیری) هیږشیان کرده وه سهر شاره کانی (سمائل) و (برکاء) و (مطرح) و کوشتار و تالانیه کی زوړیان کرده وه، پاشان رویان کرده ته شاری (مسقط) و نه یان تونایوه شورا که ی به زینن به لام نه و مالانیه یان سوتاندوه که له ده روه ی شورا که بون.

یه مهن: وهه پاییه کان شاری (صنعاء) یان داگیر کرده و زوړیان له خه لکه که ی کوشتوه و مال و سامانی شاره که یان به تالانی بردوه و فه رمانږه وایه کیان له خو یان به سه روه و داناه، پاشان هیږشیان کرده ته سهر ناوچه کانی تر و له جاریکدا په نجا هه زار جهنگاوه ری که ده خن بو هیږش، له م هیږشانه: هیږشی سهر به نده ری (الحدیده) سالی (۱۸۰۵)، هه روه ها هیږشی سهر به نده ری (اللیحیه) سالی (۱۸۱۰) که به جهنگاوه ریکی بی شوماره وه نابلقه ی دده ن تا ده یگرن زوړیه ی نه و سامان و مائو زیږ و زیو و کالو مرواری و ناوړیشمه ی تییدا بوه به تالان دهبه ن، هه تا هه ندیک ده نین مرواریه که یان هاریوه و وایان زانیوه که نمه شامی یه، جگه له وه ی زوړیه ی خه لکه که ی ده کوژن و نزیکه ی هه زار که سیان به کوشتن و هوکاری تر له ناو دهبه ن و ناگر له شوینه که بهر دده ن.

پیویست به دوویات کردنه وهش ناکات که وهه پاییه کان له م هیږشانه دا خو یان به (مجاهد) ده ژمارد و هیږش و تالان کردنیا ن به (غزوات) داده ناو داگیر کردنه کانیا ن به (فتوحات) ده زانی و ژیر ده سته کانیا ن به تازه موسولمان له قه له م دده او ده رچون له دسه لاتیان به (رده) ناو دهبرد... وهکو بلییت سهر

له نوی ئیسلام هه‌نارده ده‌گه‌ن، میژونوسه‌کانیان، وه‌کو (عوسمان بن بشر النجدی الحنبلی) خاوه‌نی (عنوان المجد فی تاریخ نجد) و نوسه‌ریکی سه‌له‌فیی وه‌کو (حامد محمد الفقی) وهه‌میشه سوپای نه‌و ده‌شته‌کییانه به (موسوئمانان) ناو ده‌بن، زاراه‌کانی (جند الاسلام) و (جند التوحید) و (جیش التوحید) سه‌ره‌تا به سوپای نه‌و بیاباننشینانه و تراوه، ئینجا بو هه‌ندیك گروپی تری هاوشیوه و هاو مه‌شرب خواراوه.

شایه‌نی باسه سوربونی وهه‌بابیه‌کان له سه‌ر کوفراندنی هه‌موو خه‌ئکی جیاواز له خویمان زه‌وتکردن و زایه‌کردنی خوین و ژن و مال و سامانیان، وای کرده که گه‌ئیک له موسوئمانانی جیاواز له‌وان به‌ خه‌وارج یان دابنن و بیانچوینن به (الخوارج) که له سه‌ره‌تای میژووی ئیسلامدا ده‌رکه‌وتن، چونکه خه‌وارج، به تاییه‌تی نه‌زهره‌قیه‌کان (الازارقه)، کاتیك ده‌رکه‌وتن، هه‌موو (نوممه‌ت) ی ئیسلامییان جگه له خویمان، که نه‌مه‌ش شیعه پیږی عه‌لی و نه‌هلی سوننه پیږی نه‌مه‌وییه‌کان ده‌گریته‌وه، به بی باوه‌ر دا ده‌ناو خوین و مال و سامانی ده‌رکه‌کانیان به‌ حه‌لال ده‌زانی.

هیږش و (غزوات) ی وهه‌بابی چهنده تاییه‌تمه‌ندییه‌کیان هه‌بو که سروشتی وهه‌بابیه‌ت رون ده‌که‌نه‌وه و پیویسته ناماژهیان بو بکه‌ین، له‌وانه:

۱. پش نه‌وه‌ی هیږش بکه‌نه سه‌ر خیللیک یان خه‌ئکی ناوچه‌یه‌ک، په‌یامبه‌ریکیان ده‌نارد که به ده‌ستیک قورعان و به ده‌سته‌که‌ی تر شمشیږی هه‌ئده‌گرت و نامه‌یه‌کی له نه‌میری دیرعییه‌وه بو ده‌بردن، نه‌مه‌ش به تاییه‌تی له سه‌رده‌می (عه‌بدو له‌عزیز کوری محه‌مه‌د کوری سه‌عود) (۱۷۲۰- ۱۸۰۳) دا. تا ئیستاش ده‌قی نه‌و نامانه ماون که به زمانیکی کورت بږو توند و

هه‌ره‌شه ئامیز نوسراون که ئاوینه‌ی روونی کولتوری بیاباننشینی وهه‌بابیه، به‌م شیوه‌یه:

(له عه‌بدو له‌عزیزه‌وه بو خیللی...، سلاو، نه‌رکی سه‌ر شانتان نه‌وه‌یه باوه‌ر به‌ینن به‌و نوسراوه‌ی بو‌تان نی‌راوه و بت په‌رست مه‌بن وه‌کو تورکه‌کان که فره په‌رستن و هاوبه‌ش بو خودا داده‌نین، نه‌گه‌ر باوه‌رتان هی‌نا رزگار ده‌بن و نه‌گه‌ر نا تا مردن له گه‌ئتان ده‌جه‌نگین).

۲. جگه له‌وه‌ی که له هیږشه‌کانیاندا هیچ ریک خستن و یاسا و ری‌سایه‌کیان نه‌بوه و له شیواز و هونه‌ری جه‌نگدا زور به‌راییی بون و چه‌که‌کانیشیان چه‌کی ساده و به‌راییی بون، کاتیك هیږشیان کرده که زانییبتیان دوژمن توانای به‌رگری و رووبه‌روبوونه‌وه‌ی نییبه و ناماده‌ی جه‌نگ نییبه، به شیوه‌یه‌ک به که‌مترین به‌رگری و رووبه‌روبوونه‌وه و ره‌یان روخواه و یه‌کسه‌ر دوور که ووتونه‌ته‌وه له دوژمن و رایان کرده و خویمان قوتار کرده، کاتیکیش دوژمن ریگه‌ی خو‌ی ده‌گریته به‌ر نه‌مان شوینی ده‌که‌ونه‌وه و چه‌ندین شه‌و و روژ دوراو دور شوینی پی‌ی هه‌ل ده‌گرن، هه‌تا هه‌ئیک ده‌قوژنه‌وه بو په‌لاماردانی و کوشتار و تالانکردنی به بی نه‌وه‌ی خویمان بجه‌نه مه‌ترسی رووبه‌روبوونه‌وه‌ی راسته‌وخووه. نه‌گه‌ر هیږشیان بکرده‌یه‌ته سه‌ر شاروچکه‌یه‌ک یان قه‌لایه‌ک به نه‌ینی و له تاریکیدا لپی نزیك ده‌بوونه‌وه و له هه‌ئیک ده‌گه‌ران بو بی‌ناگا بونی پاسه‌وانان، کاتیکیش له دانیشتوانی شاروچکه‌که یان قه‌لاکه ناشکرا ده‌بون پی‌یان ده‌زانرا ده‌کشانه‌وه و خویمان قوتار ده‌کرد، که هه‌ندیك جار له کشانه‌وه‌یاندان زانی زوریان لی ده‌که‌وت، به‌م شیوه‌یه‌ش هه‌میشه ریگه‌ی هیږش و (غزوات) و تالانیان گرتوه‌ته به‌ر نه‌ک جه‌نگ حرب و رووبه‌روبوونه‌وه، نه‌مه‌ش شیوازی ژیان و بژیویی بیاباننشینه‌کانه به دریژایی میژوی هه‌زاران سا‌له‌یان له بیابانی

عه‌ره‌بی و بیابانی گه‌وره ی نه‌فه‌ریقادا، نه‌م شیوازه‌ش له هیږشدا به پله‌ی یه‌که‌م ده‌گه‌رپټه‌وه بو نه‌وه‌ی ناما‌نجی یه‌که‌می وه‌ه‌هابیه‌کان و هه‌مو هیږه بیاباننشینه‌کان له هیږشه‌کانیانا ده‌سکه‌وت و تالانی بوه، ده‌سکه‌وتی بژیویی له بیابانیکي وشکدا به بی‌روپه‌روپونه‌وه‌ی زیان و مه‌ترسی، بویه هه‌میشه باشتین نیچیریان کاروان و قافل‌ه‌ی بازرگانیه، نینجا نه‌م گوند و شاروچکانه‌ی که به‌رگریه‌کی لاوازیان هه‌یه، جگه نه‌وه‌ی هه‌میشه سروشتی بیابانی فراوان و نه‌و برسیتی و تینویتی و ماندوییه‌ی که مروقه له بیاباندا توشی دیت هه‌میشه له به‌رژه‌وه‌ندیی وه‌ه‌هابیه‌کان و هه‌مو هیږشه‌ره‌کانی بیاباندا یه . چونکه نه‌وان به‌رگه ده‌گرن و ده‌توانن ماوه‌ی زور به‌بی نان و ناو بمیننه‌وه، نیتر هه‌میشه سویدیان بینیه‌وه له به‌رگه‌گرتنی خویمان و لاوازبوونی دوژمن له بیاباندا . هه‌روه‌ها هه‌میشه وه‌ه‌هابیه‌کان پشتیان به‌ستوه به بار سوکی و را په‌راندنی هیږش به نه‌رک و تیچونی که‌م، بو نمونه له هیږشدا وشتره مییه‌کانیان به‌کار ده‌ینا که پیی ده‌وترا (مردوفه) چونکه دوو جه‌نگاوه‌ر به دوا‌ی یه‌کدا سواری ده‌بون، واته (۱۲) هه‌زار جه‌نگاوه‌ر به (۶) هه‌زار مه‌ردوفه ده‌رویشتن و هیږشیان ده‌کرد، به‌لام جه‌نگاوه‌ریکی عوسمانی پیویستی به زیاتر له دوو وشتره می‌ه‌بوو.

نینجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی تیروزی نیسلا‌می نیسته له ره‌گ و ریشه‌و پاننه‌رو نایدیو‌لو‌جیایدا ده‌چیته‌وه سه‌ر هیږشه وه‌ه‌هابیه‌کان، ده‌بینین نه‌م تاییه‌تمه‌ندیی هیږشه وه‌ه‌هابیه‌کان له رابردودا له هیږشه تیروستی‌ه‌کانی نیسته‌دا ره‌نگ دمه‌داته‌وه، نه‌وه‌ش کاتیك ده‌بینین که تیروزی نیسلا‌می شیوه‌ی هیږشی له نا‌کاو غافلگیری هه‌یه و ساتیک له لاواز بوون یان بینا‌گابونی هیږه‌کانی ناسایش ده‌قوزیته‌وه و بو هه‌لیک ده‌گه‌ریت تا بتوانیت زیانیك له

دوژمن بدات به بی نه‌وه‌ی نه‌و دوژمنه ناماده بیت بو روپه‌روپونه‌وه یان وه‌ک و حاله‌تی جه‌نگ برپاری جه‌نگ راگه‌یه‌نرابیت، نه‌م کاره له تیروزی نیسلا‌میدا ده‌گه‌رپټه‌وه بو بنچینه‌ی بیاباننشیني کولتوری نه‌و کومه‌له مروقه‌ی که ره‌وایی ده‌دن به هیږشه‌کان یان نه‌خشه‌یان ده‌کیشن یان نه‌نجامیان ده‌دن، سه‌رباری نا چونیه‌کی هیږ و ته‌کنه‌لو‌جیا و ژماره له نیوان لایه‌نی هیږشبه‌ر و لایه‌نی به‌ر هیږشدا، که گروپ و خانه تیروسته‌کان ده‌خاته نه‌و برپوایه‌ی که به روو به‌روپونه‌وه‌ی ناشکرا و راسته‌و خو ناتوانن هیچ زیانیك به به‌رامبه‌ر بگه‌یه‌نن .

۳. کاتیك شاریك یان گوندیک یان خیلنکیان داگیر ده‌کرد، جگه نه‌وه‌ی ده‌ستیان ده‌گرت به سه‌ر هه‌موو خپرو بی‌ری ناوچه‌که‌دا، ده‌که‌وتنه سه‌ پاندنی بی‌ری نایینی و نایینداری خویمان و گورینی داب و نه‌ریت و کولتوری شوینه‌که، نه‌وه‌ی له ناوچه‌که‌دا پیروژ بوایه و له‌گه‌ل یه‌کتا په‌رستی نه‌واندا نه‌گو‌نجایه تیکیان ده‌دا، به هه‌ره‌شه و په‌ستانی زور گه‌لیک داب و نه‌ریتیان قه‌ده‌غه ده‌کرد، به‌کاره‌ینانی توتن (جگه‌ره کیشان به بی‌پاوه‌ری و تاوانیکی گه‌وره ده‌ژمارد و زور که‌سیان له سه‌ری کوشته‌وه) به‌کاره‌ینانی ته‌زییح (سبجه) شیعر و موسیقا، سه‌ما (هه‌تا‌کو سه‌مای ده‌رویشان) و ریش تاشین و نیتر به ته‌واوی ده‌بونه‌خواه‌نی خه‌لکه‌که.

قونځه کانی دهسه لاتی سه عودی-وههبابی

پېویسته لیرهدا ناماژه بوئوه بکهین که دهسه لاتی سه عودی-وههبابیه کان له سهدهی نوزدهه مدها دو جار له ناو براوه و پیکهوه تراوتهوه، بهم پېیهش نهو دهسه لاته سی قونځی هه ییه: (۱۷۴۴-۱۸۱۸) و (۱۸۲۴-۱۸۹۱) و (۱۹۰۲-.....). لیره شهوه له سهر وهرچهرخانی قونځی دوهم و سییه م ددهوین.

کوټایی قونځی یه کهم

له بهر نهوهی وههبابیه کان له کوټایی سهدهی ههژده مدها هیرشیان ده کرده سهر کاروانی حاجیانی نهو ولاته عهره بیانهی که ویلایه تی عوسمانی بون و عوسمانیه کانیش خویمان به پاریزه ری مهککه و مهراسیمی حه ج ده زانی، بو ییه عوسمانیه کان سالی (۱۷۹۸) هیرشیکیان رییک خست بو سهر هیزه کانی وههبابیه کان له شاری (الاحساء) به لام ناچاری کشانهوه بون، له وه لامیشدا سه عودی-وههبابیه کان-وهکو رابردو-سالی (۱۸۰۱) هیرشیان کرده سهر شاری که ربه لا نه عیراقتی عوسمانیدا و سالی (۱۸۰۲) یش مهککه یان داگیر کرد، بو چهند لایه کی تریش هیرشیان کرد، به لام سوټانی عوسمانی هیج هیژیکی تری نه نارد بو عهره بستان هه تا سالی (۱۸۱۱) کاتییک فرمانی له ناو بردنی نهو (له ری دهرچو) انه ی سپارد به محمه مد علی پاشا (۱۷۶۹-۱۸۴۹) فه زمانه وای نیمچه سهر به خو ی میسر. تا ماوهی چوار سالی ش محمه مد علی و سه عودی (یه کهم) (۱۸۰۳-۱۸۱۴) نه میر دیرعییه هاوتابون له جه نکه کاندای به لام مهککه و مه دینه یان له ژیر دهستی سه عودی-وههبابیه کان دهرهینا، تا سالی (۱۸۱۵) (عه بدولا کوری سه عودی) جیی سه عودی گرتوه له نیماره تی دیرعییه دا و وهکو باوکی نه بوو ناچار بو داوای رییکه وتن بکات و

میسریه کان کشانهوه له نه جد. به لام ئیبراهیم پاشا (۱۷۹۹-۱۸۴۸) ی کور (به کورکراو) ی محمه مد علی بوه سهر کرده ی هیزه میسریه کان و توانی له ریگه ی وت و ویژی دیبلوماسی و دهست و دیاری زوره وه پشگیری خیله کان بو خو ی دهسته بهر بکات، نینجا چوه به ره و ناوه راستی نیمچه دورگه ی عهره بی و شاروچکه کانی (عنیزه) و (شقره) و (بریده) ی داگیر کرد، ئیتر خیله کانی (حرب) و (عنیزه) و (مه تیر) و (بنو خالد) خویمان له گه لدا رییک خست و به هه مو نهو هیزانه وه له نیسانی (۱۸۱۸) دا نابلقه ی شاری دیرعییه ی دا، تا دوا ی شش مانگ له جه نگ و بهرگری دیرعییه خو ی به دهسته وه داو له (۹) ی نه یلوی (۱۸۱۸) دا عه بدولا نه میری دیرعییه قوټبه ست کراو نییرا بو نیسته نبول که له وی له سیداره درا، شاری دیرعییه ش به ته وای روخینرا و کومه ئیک هیژی پاریزه ری میسرییش له شاروچکه سهره کیه کاندای دانران، چهند که سییک له بنه ماله ی سه عودی توانیان هه ئیین به لام نه وانی تر له گه ل کومه ئیک له نه وه کانی ئیین عه بدولوه هاب بران بو میسر و خرانه به نند یخانه، بهم شیوه یه ش قونځی یه کهم کوټایی پی هات و له م ماوه یه شدا خه ئک له دهستی هیرش و وههبابیه کان هه وانه وه، ههر چهند له و ماوه یه دا میسریه کانیش دژ به وههبابیه کان توندوتیژی زوریان پیاده کرده و خرا په کاری و دره نده یی زوریان کرده، به لام هیزه پاریزه ره میسریه کان هه تا سهر نه مانه وه و جاریکی تر سه عودی-وههبابیه کان ده گه ریته وه بو کاری جارانیان.

قوناعی دوهم

قوناعی دوهمیش له (۱۸۲۴) هوه دهست پی دهکات کاتیك له و سائده دا تورکی (۱۸۲۳-۱۸۳۴) نه هوی موحه ممه دی کوری سه عود توانی شاری (الریاض) داگیر بکات و هیزه پاریزره میسریه کان دهر په رینیت، نیت له مه وه (الریاض) بوه پایته ختی فه رمانره وایی سه عودی، تورکی هه وئی دا نیوان له گه ل فهرانره ووا عوسمانیه کانی عیراق و بریتانیه کانددا خوش بکات و سه روه ریبه کی زاره کی عوسمانیه کانیشی قبول کرد، شاره کانی (الاحساء) و (حائل) یش جاریکی تر له سائی (۱۸۳۰) دا هاتنه وه ژیر دهسه لاتی سه عودی وه هبابی و به سه ر خیله کانیشیدا جاریکی تر زال بونه وه، دواي تورکی چه ندین جار میسریه کان و عوسمانیه کان هیرشیان کرده ته سه سه عودی وه هبابیه کان و هه ریمی (الاحساء) و شاری (الریاض) یان داگیر کرده و سه عودیه کانیش هه ندیک را په رینیان کرده و دهسه لاتی خویان دریژه پی داوه نه گهر له میرگی (البریمی) یش بویت له عومان، هه تاکو له سائی (۱۸۸۰) دا بنه مائه ی (نیین رهشید) یا خود (الرشید) ی په یوه ست به عوسمانیه کانه وه، که له خیللی (شمر) بون و پایته خته که یان شاری (حائل) بو، له سه رده می نه میر نیین رشید (موحه ممه د کوری عه بدولا) (۱۸۷۲-۱۸۹۷) دا بنه مائه ی سه عودییان دهر په راند و جیگه یان گرته وه، بنه مائه که ناواری کوهیت بون و هیچیان به دهسته وه نه ما، به م شیوه یه ش قوناعی دوهم کوتایی پی هات.

قوناعی سییه م

نه و کاته ی که بنه مائه ی سه عودی ناواری کوهیت بون، نیین سه عود (عه بدولعه زیز کوری عه بدولره حمان کوری فه یسه ل کوری تورکی کوری عه بدوللا کوری موحه ممه د کوری سه عود) (۱۸۸۰-۱۹۵۳) شیره خوړه بوو، دواي نزیکه ی ۲۲ سال و له (۱۵) ی کانونی دوهمی سائی (۱۹۰۲) دا که نیین سه عود گه نجیگی پیگه یشتو بو له گه ل کومه نیکدا (۴۰) که س گه رایه وه (الریاض) و له وانه (۱۵) جه نگاهه ریان توانیان له شه ودا دزه بکه نه ناو شار، فه رمانره وای شاره که له بنه مائه ی رهشیدی کوژراو دهستیان گرت به سه رقه لاکه دا، نه م رووداوه بنه مائه ی سه عودی و پشتگیر و شوینکه وته کونه کانینیان وریا کرده وه و له دهوری سه روکی تازه لاو گرد بونه وه، له ماوه ی دوو سائدا نیین سه عود نیوه ی ناوه راستی نیمچه دورگی عه ره بی گرتنه وه.

نیین رهشید (نه میری رهشیدی نه و کاته) دا وای یارمه تی له عوسمانیه کان کرد، نه وانیش هیزیکیان نارد و له گه ل هیزه کانی نیین رهشیددا هیرشیکیان کرد که هیزه کانی نیین سه عودیان له (۱۵) ی حوزه ی رانی (۱۹۰۴) دا شکست پی هیئا، به لام له شوینی خوی نه ترازا و توانی جاریکی تر هیزه کانی خوی کو بکاته وه، دواي نه وه ش نیین رهشید به رده وام بو له جه نگدا دژی نیین سه عود تا له (۱۹۰۶) دا له جه نگدا کوژرا، هه ر له م سائده دا تورکه کان له بهر نه وه ی چیتز نه یانده توانی هیز ته یار بکه ن وازیان له بیروکه که هیئاو هیزه کانی خویان له (القاسم) گشانده وه.

دامه زړاندنی بزوتنه وهی ئیخوان

ئین سە عود ئەو چەند ساڵه‌ی پێش جهنگی جیهانی یه‌که‌مدا بو‌بوژاندنه‌وه و به‌هیز کردنی بنه‌مائه‌که‌ی بریاریدا پشنگیری وه‌هه‌بیه‌ت بکات و به‌ته‌واوی نه‌خوی بگریت، چونکه ده‌یزانی که توندو تیژی و ده‌مارگیری ئایینی ده‌توانیت خزمه‌ت به‌ ئاما‌نجه‌ سیاسی‌ه‌کانی بکات.

بو‌نه‌وه‌ش که کاره‌که به‌ پیی پیلانیکی مسوگه‌ر ب‌روات به‌ رپوه‌ کومه‌ئه‌یه‌کی به‌ ناوی بریایان (الاخوان) دامه‌زړاند، نه‌وه‌ش له‌ (۱۹۱۲)دا و به‌ یارمه‌تی پێشه‌وایه‌تی پێشه‌وایه‌کی ئایینی به‌ ناوی (الشیخ عبدالکریم المغریبی) که زو‌ر جار به‌ دامه‌زړینه‌ری راسته‌قینه‌ی ئیخوان داده‌نریت.

ئهم کومه‌ئه‌یه‌ ریکه‌ستتیک‌ی خپله‌کیی ئایینی بو‌به‌ گیانیکی فیدا کارانه‌وه، به‌ هیوا‌ی نه‌وه‌ی بیانکاته‌ بناغه‌یه‌کی زو‌ر پته‌و و متمانه‌دار بو‌هیزه‌کانی سوپاکه‌ی، ئهم کومه‌ئه‌ تیرورست و ده‌مارگیره‌ ته‌رخان کرابون بو‌جه‌نگ و تو‌قاندن و دژی نه‌یارانی ده‌سه‌لاتی ئین سە عود و توانیان زو‌ربه‌ی خه‌لکی بیاباننشین به‌ینه‌ ژیر رکیف، بو‌نه‌وه‌ی لایه‌نگری و دوژمنایه‌تیه‌ خپله‌کی و عه‌شایه‌ریه‌ ته‌قلیده‌کانیان به‌رنیت و بو‌نه‌وه‌ش که به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسانتر له‌ سوپاکه‌یدا ریک بخرین، ئین سە عود ئهم کومه‌ئه‌یه‌ی ناچار کرد واز له‌ ژیان‌ی بیاباننشین‌ی و شوانکاره‌یی به‌ینه‌ و له‌ ده‌وری بیره‌ ناو و میزگه‌کانی بیابان خانو‌ دروست بکه‌ن و به‌وه‌ش چه‌ندین کومه‌نگه‌ (مجمع‌ی زوره‌ ملیی ئی پیک‌ه‌ینان و که ژماره‌یان نزیکه‌ی (۱۰۰) کومه‌نگه‌ ده‌بوو (هه‌ر یه‌که‌ له‌م کومه‌نگه‌یا‌نه‌ش پیی ده‌وترا هه‌جره‌ نه‌مه‌ش جگه‌ نه‌وه‌ی که ناو نایکی واقعی بو‌به‌ که لکه‌ه‌ینانی چه‌مکی ئیسلامییش بو‌که بریتیه‌ له‌ چه‌مکی کوچکردن له‌

پیناو خودا، که له‌ ئیسلامدا به‌ هو‌ی میژووی زوی سه‌ر هه‌لدانیه‌وه‌ ره‌ه‌ندیکی رو‌حی په‌یدا کردوه، به‌لام له‌ لای خپله‌کانی ئیخوان ناوه‌روکی چه‌مکه‌که‌ بریتی بو‌له‌ کوچ کردن له‌ ژیان‌ی شوانکاره‌یی و گه‌روکی و نه‌فامیه‌وه‌ بو‌ژیان‌ی نیه‌شته‌جیی و کشتوکال‌ کردن و پابه‌ند بوون به‌ ئیسلام و یه‌کتا په‌رسته‌یه‌وه‌)، بو‌نه‌وه‌ی شیوازی ژیان‌یان بگو‌رن و ده‌ست بده‌نه‌ کشتوکال‌ و زو‌ی و زا‌ره‌کانیش به‌ که‌لک به‌ینه‌ بو‌کشتوکال‌، به‌لام ئهم پلانه‌ واقیعبینانه‌ نه‌بو، چونکه نه‌و بیاباننشینانه‌ی مه‌ر و مالاته‌که‌یان فرۆشتبو به‌ ده‌گه‌ن ده‌یان‌توانی کشت و کال‌ بکه‌ن و ورده‌ ورده‌ هه‌ژاری ته‌نگی پیی هه‌لده‌چنین، هه‌ژاری و ده‌مارگیریش پیکه‌وه‌ ئهم خپلانه‌یان تامه‌زو‌ی هه‌یرش کردبو، ئین سە عودیش چاره‌سه‌ری نه‌وه‌ی بو‌دانان ره‌عیه‌تی بنه‌مائه‌ی ره‌شیدی تالان‌ بکه‌ن، ئهم کومه‌نگه‌ دانیش‌توانیان له‌ نیوان (۱۰) که‌س و (۱۰۰۰۰) که‌سدا بو، پیک‌ ده‌هاتن له‌ خانوبه‌ره‌ی بنه‌مائه‌کان و مزگه‌وت و قوتا‌بخانه‌و چه‌ک و جبه‌ خانه‌و که‌ل و په‌ل و پیداو‌یستی کشتوکالی، له‌ هه‌مووی گرن‌گتر به‌ لای ئین سە عودوه‌ کومه‌ئیک‌ی زو‌ر ماموستاو پیاوی ئایینیان هه‌نا بو‌نه‌وه‌ی نه‌و ده‌شته‌کیه‌ بیاباننشینانه‌ له‌ سه‌ر رپیا‌زی وه‌هه‌بابی و بیرو‌باوه‌ر و ئاراسته‌ی ئایینی یه‌کتا په‌رستی توندی موحه‌مه‌دی کوری عه‌بدولوه‌هاب په‌روه‌رده‌ بکه‌ن و را به‌ینه‌ن، گومانیشی تیدانیه‌ که نه‌و بیاباننشینانه‌ له‌ هه‌موو که‌سیک‌ زیاتر ده‌توانن نه‌و رپیا‌ز و بیرو‌باوه‌ر و به‌رگرن و جیه‌جیی بکه‌ن به‌ تاییه‌تی که‌ یه‌که‌م جاریان به‌ راسته‌و خو‌ ئیسلام و یه‌کتا په‌رستی بناسن، سه‌ره‌ نجام کومه‌ئه‌ی ئیخوان به‌ ئاره‌زووی دئی ئین سە عود و پێشه‌وا وه‌هه‌بیه‌کان پیک‌ هات و بونه‌ هه‌یزیک‌ی وه‌هه‌بابی جیه‌جیه‌ر، سالی (۱۹۱۸) ییش ئاماده‌ بون بو‌ نه‌وه‌ی بچنه‌ سوپای تاییه‌تی ئین سە عودوه‌.

ئیبین سه عود و بریتانیه کان

جگه له وه له کاتی جهنگی جیهانی یه که مدا (کانونی یه که می ۱۹۱۵) ئیبین سه عود په یمانیکی به ست له گه ل به بریتانیه کاندا نه وان پله و پایه و دهسه لاتی نه و ده پاریزن و ده چه سپینن و نه ویش ده بیت جهنگیک به رپا بکات دژی بنه مائه ی رهشیدی (سه ره نیزه ی عوسمانیه کان له ناوچه که دا) به لام سه ره رای چه ک و تفاقی بریتانیا و یارمه تیبیه کی پاره به نه ندازی (۵۰۰۰) پاوندی ستیرلینی له مانگیکدا له حکومتی به بریتانیا وه (که تا سالی ۱۹۲۴ به رده و ام بو) تا سالی (۱۹۲۰) هیچ ناما نجیکی نه بو و بیانوی ده هینایه وه به وهی که یارمه تیه که که موه به ش ناکات، دیاره رازی کردنی نه و هه موو سه رپاز و هیزه خیله کی و ده شته کیه ی نه و رای گرتبوون تیچونیکي زوری لی ده خواست، جگه له وهی زوو به زوو سوپا فراوانه که ی بو ساز و ناماده نه ده بو، به لام سالانی (۱۹۲۰) تا (۱۹۲۲) هه ر چوئیک بیت روو به روی رهشیدیه کان بوه وه و به تاییه تی له سالی (۱۹۲۱) دا که هیزه کانی دوایین نه میری رهشیدی (موجوممه د کوری ته لال) ی شکاند و ملی پی که چ کرد و دهسه لاتی رهشیدی له ناو برد، به وهش زهوی و زاری خو ی زیا کرد به لام داهاته که ی هیچی وا زیای نه کرد، لیبره دا پیویسته تیشک بجهینه سه ر که سیئتیبه که که هه ستاوه به فرمانی دیپلومات له نیوان بریتانیا و ئیبین سه عوددا و په یوه ست بوه به میژووی ریپازی وه هابیه وه که نه ویش گه شتیار و عه ره بناسی بریتانی (هاری سه نت جون جون بریچر فیلبی) (۱۸۸۵-۱۹۶۰) ه، که له بنه رته دا له سالی (۱۹۰۷) دا بوه ته نه فسه ریکی سیاسی له حکومتی ئینگلیزی هیندستاندا و دواتر له (۱۹۱۷) دا ده بیتنه لیپرسراویکی سیاسی و نابوری له هیزی هه لته تی

ریخوشکه ر (استطلاحی) ی میزو پوئامیادا، که له وه پوئسته دا دو فه رمانی سه ره کی پی سپیردرا بو، یه که میان ریخوستنی شوږشی عه ره ب به سه ر عوسمانیه کاندا، دوه میشیان پاراستنی کیلگه نه وتیه کانی نزیک به سه ر و (شط العرب) نه و جا له تیشیرینی دوه می (۱۹۱۷) دا به نه ندازه یه کی زور له پاره وه و به کاریکی دیپلوماتی ده نیریت بو لای ئیبین سه عود، ناما نجی بنه رته تی له م کاره ش دروستکردنی هیزیک بو له ریگه ی ئیبین سه عوده وه که روبه روی هیزی عوسمانیه کان و داردهسته کانیان له نیمچه دورگه ی عه ره بیدا (وه کو بنه مائه ی رهشیدی) بوه ستیته وه و قه له مرهوی عوسمانیه کان له ناوچه کادا نه هیلیت و بنه مائه ی رهشیدیش سه رقال بکات به سه عودی وه هابیه کانه وه بو نه وهی نه توانن به داوای عوسمانیه کان روبه روی بریتانیه کان ببنه وه له ناوچه ی به سه ردا و بناغه یه کیش بیت بو روخاندنی دهسه لاتی عوسمانی له نیمچه دورگه ی عه ره بیدا و ریخوشکردنیکیش بیت بو روخاندنی نیمپراتوریبه تی عوسمانی له سوریادا و ئینجا له مائی خویدا، بو نه مهش فیلبی له دو لایه نه وه و توویژی له گه ل ئیبین سه عود کرد، یه که میان نه وهی که ئیبین سه عود ساز و ناماده بکات بو جهنگ دژی ئیماره تی رهشیدی بو نه وهی هیزی عوسمانی له ناوچه که دا نه مینیت، دوه می ش کارکردن بو نه وهی ئیبین سه عود هیرش نه کاته سه ر پاشا هاشمیه کان چونکه نه وانه سه ر کردایه تیی شوږشی عه ره ب ده گن به سه ر عوسمانیه کاندا، له نه نجامدا دوستایه تیه کی پته و له نیوان ئیبین سه عود و بریتانیه کان به گشتی و فیلبی به تاییه تی دروست بو، فیلبی له وه سه ره قه له مانده دا که نویویه تی و ناردویه تی بو سیر پیرسی زه که ریا کوکس (۱۸۶۴-۱۹۲۷) لیپرسراوی بریتانی گشتی له عیراق و ناوچه ی که ندا و له و کانه دا، له نامه یه کدا به به روار ی (۲) ی حوزه یرانی (۱۹۱۸) ده لیت (ئیبین سه عود پیاویکه

پېوېستیی به دوستایه‌تی و پښتگیری بریتانیا هه‌یه هه‌تا بتوانیت یارمه‌تیدهریک بیت بو نامانج و داخواریه‌کانی، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌زانین که یه‌که‌م شتیکیش نه‌و پېوېستیی پېیه‌تی چه‌ک و پاره‌یه، له‌راستیدا پاره‌لای نه‌و نرخیکی گه‌وره‌ی هه‌یه چونکه باوهری وایه که دستکه‌وتنی پاره و نه‌و پاره‌یه‌ی ده‌یه‌ی خشیت به لایه‌نگر و پښتیوانه‌کانی تاکه پاساویکه بو سیاسته‌که‌ی له‌بهر چاوی نه‌و پښتیوانانه‌یدا هه‌تا قبول بکه‌ن له‌گه‌ل بیگانه (نینگلیز) دا کار بکه‌ن دژی موسولمانان (ده‌وله‌تی خیلافه‌ت)، که نه‌مه‌ش بابه‌تیکی زور هه‌ستیاره هه‌روه‌ها ده‌نوسیت (نه‌و بیست و پینج هه‌زار پاوه‌نده زیره‌ی که له‌گه‌ل خوم به داواکاری نیوه) واته پیرسی کوکس (هه‌لم گرتبو گه‌یاند‌مه ده‌ستی نیین سه‌عود و تیم گه‌یاند که نه‌مه‌ته‌نها پیشه‌کیه‌که بو پاره‌دارکردنی هیرشه‌که‌ی بو سه‌ر نه‌میری حانیل (واته نال ره‌شید)، نیین سه‌عود پیداگری ده‌کرد و داوای زیاتری ده‌کرد چونکه خه‌رجی زوره و هه‌موانیش داوای زیرش ده‌کن (هه‌روه‌ها له‌نوسراویکی ترده‌ ده‌لیت (به‌پیی قورعان نابیت کوشتر هه‌بیت له‌نیوان موسولمانه‌چاکه‌کان، واته وه‌هابیه‌کان و نیوان مه‌سیحیه‌کاندا چونکه نه‌ه‌لی کیتابن، نه‌رمی و لیبوره‌یی له‌گه‌لیاندا فه‌رمانیکی خوایه. به‌لام جه‌نگ و جیهادی نه‌و موسولمانه‌چاکانه ته‌نها له‌گه‌ل فره‌ په‌رست (مشرک) و بیباوه‌ره‌کاندایه، یه‌که‌مین فره‌ په‌رست و بیباوه‌ریکیش تورکه عوسمانیه‌کانن هه‌روه‌ها خانه‌دانه هاشمیه‌کانیش و به‌کورتی هه‌مو موسولمانان جگه‌ له‌ وه‌هابیه‌کان، نه‌م دیارده‌یه‌ش سه‌رنجی خوړناواییه‌کانی زور راکیشاوه، کاتیکی بینویانه وه‌هابیه‌کان له‌گه‌ل جوله‌که و مه‌سیحیه‌کاندا تا راده‌یه‌ک نه‌رمن به‌لام له‌گه‌ل موسولمانانی جیاوازدا زور توندن، بو نمونه‌ زوریان لی‌ناکه‌ن بچنه سه‌ر نایینی نیسلام و نازاریان ناده‌ن و

ریگه‌یان پی‌ده‌ده‌ن له‌ماله‌کانی خویناندا په‌رستشی خوین بکه‌ن، به‌لام ته‌نها سه‌رانه‌یه‌کیان لی‌ده‌سه‌نن که بریتیه‌ له‌ (ه) قرش له‌هه‌ر سه‌ریک، جگه‌ له‌وه‌ی ناچاریان ده‌کن که خوین جیا بکه‌نه‌وه له‌موسولمان که نه‌مه‌یان یاسایه‌کی سه‌رشوږکه‌ره، به‌لام کاتیکی وه‌هابیه‌کان زال‌ده‌بن به‌سه‌ر موسولمانانی جیاواز له‌خوین سه‌ر له‌نوی داوای موسولمان بونیان لی‌ده‌که‌ن و نازاریان ده‌ده‌ن و نه‌گه‌ر به‌رگریان کرد به‌ته‌واوی له‌ناویان ده‌به‌ن و نیینجا ناهیلن به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر شیوازی خوین له‌په‌رستشدا، نه‌م دیارده‌یه‌ش له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه که وه‌هابیه‌کان یاسای (نه‌ه‌لی زیمه) به‌سه‌ر مه‌سیحی و جوله‌که‌دا جیه‌جی ده‌که‌ن و یاسای (فره‌ په‌رستیی جه‌نگاو به‌سه‌ر موسولمانانی جیاوازدا ده‌سه‌پینن، نه‌مه‌ له‌بنه‌ره‌تدا، به‌لام نیسته ده‌سه‌لاتی سه‌عودی ریگه‌ نادات به‌مه‌حکومکردنی نیسرائیل له‌بهر هاوپه‌یمانیته‌کانی له‌گه‌ل خوړناوادا، پاشان فیلبی ده‌لیت (نه‌وه نیسی نیمه‌ نییه هه‌له‌ی نه‌م بابه‌ته‌راست بکه‌ینه‌وه، به‌لکوی به‌پېچه‌وانه‌وه پېوېسته رقی نیین سه‌عود له‌موسولمانان له‌ده‌روه‌ی وه‌هابیه‌کان قبول بکه‌ینه‌وه، چونکه هه‌تا نه‌م رقه‌ زیاتر بیت زیاتر ده‌گو‌نجیت له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی نیمه‌دا).

نه‌م قسانه‌ش به‌رونی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که کوکس و فیلبی و بریتانیه‌کان نه‌خشه‌یان کیشاوه بو قوستنه‌وه‌ی هه‌ولنی فراوا نخوازی نیین سه‌عود و ره‌تکردنه‌وه و رقی وه‌هابیه‌کان له‌هه‌مو موسولمانانی جیاواز له‌خوین، بو دريژه‌پیدانی به‌رژه‌وه‌ندیی نیپیریالیستی و دواړوژی خوین له‌خوره‌لاتی ناوه‌راستدا و بو‌له‌ ناوبردن ریگری گه‌وره‌ی نه‌و ناما‌نجه‌ که ده‌وله‌تی عوسمانی بو، چونکه کولونیایکانی نه‌وان له‌ناوچه‌که‌دا که‌رتنه‌ و ویلایه‌تی نیمپراتورییه‌تی عوسمانی بون و جگه‌ له‌وه‌ش عوسمانیه‌کان به‌توندی

نښه ویان رت کرده وه فه له ستین بدن به جوله که، نیتر دواى نه وهى به دواى پاره دا چه که کانیس گه یشتن فیلبی بو خوئ له بورجیگی نریک ناوچه که دا سه رپه رشتی جه نگی سه عودی وه هابیه کانی کرد، بو سه ر نیماره تی نیین ره شید، دواتریش بریتانیه کان سو پاسی سه عودی وه هابیه کانین کرد بو سه رقانکردنی نیماره تی ره شیدی له کاتی داگیرکردنی به صرهدا هه روه کو پیشتیش (۱۳ نیسانی ۱۹۱۳) بریتانیه کان به پاره و به چه کی نوی هاوکاری هیزه کانی نیین سه عودیان کرد بو گرتنی هه ریمی (الاحساء) و که ناری سه ر که نداوی عه ربه ی له کوه بته وه تا قه ته ر که له ژیر کونترولی عوسمانیه کاندا بو، نه و که سه ش که پلانی هیرشه که ی دانا نه فسه ری نینگلیزی لیچمان بو، نیتر به هیرشیکی له ناکاو نه حساو که وت و هاته ژیر ده سه لاتی نیین سه عود، دواتر فیلبی بوه راپوژکاری تاییه تی نیین سه عود بو کاروباری مامه له گه ل نه گه ل بریتانیه کان و هیزه خوړ ناواییه کاندا به گشتی و نیتر پیی ده وترا شیخ عه بدوللا فیلبی دواتریش سالی (۱۹۳۰) بوه موسوئمان و خه ته نه یس کرا، (که دوو مانگ جه وایه وه تا چاک بوه وه) و سالی (۱۹۳۱) یس جه جی کرد، نه مه ش بو نه وهی بتوانیت زیاتر له ده سه لاتی سه عودیدا رول ببینیت چونکه خه لک به گشتی قبولیان نه ده کرد مامه له نه گه ل که سیکی نه ورو پایی مه سیجیدا بکن، هه روه ها فیلبی یه کیکه له دوزه روه و گه شتیاره کانی نیمچه دورگه ی عه ربه ی و یه که م که سی نه ورو پایی بوه که بیابانی چاره کی چول (الربع الخالی) به ته وای بریت و په ی به نه یییه کانی به ریت، توانیشی زوربه ی نوسراوه سه مودیه کان له نیمچه دورگه ی عه ربه ییدا بدوزیته وه و بیاننوسیته وه و بیاننیریت بو که سانی پسپور، جگه نه وهی له دوزینه وه و سه رپه رشتی به ره هم هیبانی په تروئی سه عودیدا فیلبی رولی گه وره ی هه بو و به کوششی نه و

کومپانیای (نارامکو) دامه زرا و، چه ند کتیپیکیشی ده رباره ی گه شت و زانیاریه کانی خوئ سه بارت به نیمچه دورگه ی عه ربه ی نویه .
دواتر شیخ عه بدوللا فیلبی سالی (۱۹۴۷) له ته مه نی شه ست سالییدا ژنی دوه می هیبا که له بازاری کوپله فروشی له تانیف کچیگی شازده سالیی کړی، نه مه ش شایه نی باس نییه به به راورد به نیین سه عود له م باره یه وه که نیین سه عود له ماوه ی ژیانیدا زیاتر له (۳۰۰) جار ژنی هیباوه و (۴۴) کورپی بوه و ژماره ی کچه کانیسی به رونی نازانریت.
کاتیکیش نیین سه عود سالی (۱۹۵۳) مرد و سه عود (سه عود کورپی عه بدولعه زیز) (۱۹۰۲-۱۹۶۹) بوه پاشا، فیلبی به راشکاو ری خنه ی لی گرت له سه ر سیاسه تی ده ستبلو و به فیروانی سامانی په تروئی سه عودی، جگه نه وهی لایه نگری فیلبی ورده ورده له به ریتانیاوه ده گورا بو نه مریکا و هه ندیک هه وئی دا بو زیانگه یانندن به به رژه وه ندیه کانی به ریتانیا، نیتر (۱۹۵۵) دور خرایه وه بو لوینان له ویش به پیی هه ندیک سه رچاوه هه رشه ی له بنه ماله ی سه عودی کرد به بلاوکردنه وهی دوکیومینته کانی په یوه ست به فروشتنی فه له ستین له لایه ن نه و بنه ماله یه وه، دواتر له هه مان سالی هه رچونیک بیت له گه ل بنه ماله ی سه عودیدا ری که که وته وه و گه رایه وه بو (الریاض)، له کوتاییشدا سالی (۱۹۶۰) له به بیروت مرد و له گورستانی موسوئمانان نیژرا، بی گومان ژیان و کاری فیلبی لایه نی زورتری هه یه که لیله دا بواری هه مووی نه بوو.
نیینجا له سه رنه تادا نیین سه عود ته نها فه رمانره وای ناوه راستی نیمچه دورگه ی عه ربه ی ده کرد، نیتر ناوچه ی حیجاز له ژیر ده ستی شه ریض حسه یین (۱۸۵۲-۱۹۳۱) شه ریضی مه که که بو، که له (۱۹۱۶) هه بوه پاشای حیجاز و له سالی (۱۹۲۴) یشدا خوئ به خه لیفه ی موسوئمانان راگه یاندا. جگه نه وه ش

عه‌بدونلا (۱۸۸۲-۱۹۵۱) ی کورې شه‌ریف حسه‌ین له سالی (۱۹۲۱) دا بېوه
فهرمانږه‌وای نه‌رده‌نی نه‌و کاته، فه‌یصه‌لی یه‌که‌م (۱۸۸۳-۱۹۳۳) کوریکې تری
شه‌ریف حسه‌ین هر له سالی (۱۹۲۱) دا بېوه پاشای عیراق، نیتر نیین سه‌عود
نه‌وه ده‌ترسا نه‌م بڼه‌ماڼه رکه‌به‌ر و سه‌رکه‌وتوه به ته‌واوی گه‌ماروی بده‌ن.

نه‌میش له نه‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتی خویدا بو و که‌سیتیبه‌کی به‌هیز و
کاریگه‌ریبه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو له ناو شوینکه‌وتوه‌کانیداو سیاسه‌تمه‌داریکې
لی هاتوش بوو، بو‌خوی له‌گه‌ل پېشه‌وا نایینی و خپله‌کیه‌کاندا کاری ده‌کرد، له
هه‌مان کاتدا پشته به نیخوان نه‌ستور بو و نه‌وانیش تامه‌زروی جه‌نگ بون دژی
پاشا هاشمیه‌کان، بویه له خوی راده‌بینی حیجاز بگریت... له لایه‌کی تریشه‌وه
کاتیک به‌ریتانیه‌کان وتو و ویزیان له‌گه‌ل شه‌ریف حسه‌یندا کرد ده‌ریاره‌ی
به‌خشینی خاکی فه‌له‌ستین به‌جوله‌که شه‌ریف حسه‌ین نه‌وه‌ی رت کرده‌وه و
تیگه‌یشتن که ده‌یه‌ویت ولاتانی عه‌ره‌بی (به تایبه‌تی نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بی و
عیراق و شام له ژیر ده‌سه‌لاتی خویدا ریک بخت، کاتیک که خوی به‌خه‌لیفه
راگه‌یاند، نیتر فیلبی و به‌ریتانیه‌کان به ته‌واوی پشته شه‌ریف حسه‌ینیان
به‌ردا و نیین سه‌عودیان پالوت بو پادشای حیجاز و نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بی و
ناماژه‌یاند، به‌نیین سه‌عود که به‌هیزه‌کانی نیخوان شه‌ریف حسه‌ین
بروخینیت، فیلبی له کتیبیکیدا به‌ناوی (چل سال له بیاباندا) (۱۹۵۷) له‌وه
ده‌دویت و ده‌نییت (دوای نه‌وه‌ی بی هیوا بوین له شه‌ریف حسه‌ین هیزه‌کانی
نیخوا نمان جولاند به سه‌روکایه‌تی خالید کورې لوه‌ی و فه‌یصه‌ل ده‌ویش و
سولتان کورې بیجاد بو رشتنی خوینیکې زور له تانیفدا بو نه‌وه‌ی ترس و
توقین بخه‌نه دنی هه‌مو حیجازیه‌کانه‌وه بیاباننشین و شانشینیان، تا نه‌وه
ببیته ریکریک له رزانی خوینی تر له شاره‌کانی تری حیجازدا... نه‌مه نه‌گه‌ر

بگریت، نه‌گه‌ر نا نینگلیزه‌کان بریاری خستنی شه‌ریف حسه‌ینیان دابو به هر
نرخیک بیټ دوای نه‌وه‌ی که داوای به‌خشینی فه‌له‌ستینی به‌جوله‌که ناواره و
داماوه‌کان رت کرده‌وه نه‌وه‌ش دوای نه‌وه‌ی که شه‌ریف حسه‌ین پېشنیاری
نه‌وه‌ی رت کرده‌وه که به‌فهرمانږه‌وایی حیجاز ده‌ست هه‌نگریت و واز بینیت له
بیروکه‌ی یه‌کخستنی ولاتانی عه‌ره‌بی له ژیر ده‌سه‌لاتی خویدا).

نیتر نه‌وه بو سه‌ره‌تا له سالی (۱۹۱۹) دا نیخوان هیرشیکیان کرده‌وه سه‌ر شه‌ریف
حسه‌ین و توانیان شکستی پی به‌ینن له روو به‌روبو نه‌وه‌یاند و سوپاکه‌یان
له‌ناو برد، دوای نه‌وه‌ش له سالانی (۱۹۲۱) و (۱۹۲۲) دا هیرشیان کرده‌وه سه‌ر
سنوری عیراق دژی فه‌یصه‌ل پاشای هاشمی عیراق و سه‌ر سنوری نوردن دژی
عه‌بدونلا پاشای هاشمی نوردونی، نه‌و کاته کاتیکیش شه‌ریف حسه‌ین سالی
(۱۹۲۴) خوی به‌خه‌لیفه راگه‌یاند نیخوان نه‌مه‌یان به‌کاریکی گومرایانه‌ داناو
شه‌ریف حسه‌ینیشیان به‌وه تومه‌تبار کرد که ریگه‌ی به‌جیه‌ینانی حه‌جیان لی
ده‌گریت... نیتر بو جیه‌ی جیکردنی نیازی نیین سه‌عود و ناما نچی نایینی خویان
هیرشیکې کوتابیان ده‌سپیکرد، سه‌ره‌تا به‌شیوه‌یه‌کی کاتی به‌ره‌وه نه‌رده‌ن و
عیراق و حیجاز چون و پاشان نابلقه‌ی شاری تانیفیان داو سه‌ره‌نجم دوای
به‌رگریبه‌کی که‌م چونه‌ ناوای به‌لام (۱۵۰۰۰) که‌س له
خه‌لکه‌کی (نیړینه‌کانیان) و نزیکه‌ی (۲۸۰۰) که‌سیشیان له سه‌ریازه‌کانی
شه‌ریف حسه‌ین کورې عه‌لی (شه‌ریفی مه‌ککه) ره‌شه‌ کوژ کرد، جگه‌ له
هی‌رشه‌کانیان بو سه‌ر ناوچه‌کانی تری حیجاز که سه‌رحم له حیجازدا
قوربانیی قه‌سا بخانه‌کانیان گه‌یشته (۱۵۰۰۰۰) مروفق، نینجا هر له‌وه ساله‌دا
(۱۹۲۴) به‌بی به‌رگریبه‌کی مه‌ککه‌یان گرت، فیلبی که پېیان ده‌وت شیخ عه‌بدونلا
وتاری فه‌تج ی مه‌ککه‌ی له مزگه‌وتی (المسجد الحرام) دا خوینده‌وه.

شایه نی باسه و زور جیبی داخه نه و سوپایه، که له چهند خیلکی دهشته کی و بیابانی پیک دهات، کتیبخانه یه کی گه وره و به نرخیان له شاری مه ککه دا سوتاند که (۶۰) هزار کتیبی چاپی دهگه من و نزیکه ی (۴۰) هزار دهستوسی کونینه و دانسقه ی تیدا بو که هندیکیان وه کو ده نین له بهر دهستی پیغه مبهردا نوسرابون و هندیکی تریان نوسراوی چوار خه لیفه که و صه حابی تر بون، نوسراوی وای تیدا بو که له سهر پیستی ناسک و نیسک و ته خته و تاته قور نوسرابون، جگه له وهی کتیبخانه که له لایه کی تره وه مؤزه خانه یه ک بوو که کومه نیکی زور شوینه وار و شت و مه کی کونینه ی پیش نیسلام و دوا ی نیسلامی له خو گرتبو، که بی گومان نه وه زیانیکی گه وره بو که له که له پوری عه ربه ی و نیسلامی و مروقیه تی که وت.

دواتر له (۱۹۲۵) دا مه دینه دوا ی نابلقه یه کی دریزخایه ن به راده ی پازده مانگ و جیدده ش کونترول کران، دوا ی نه و نابلقه دریزخایه نه ی شاری مه دینه ش خه لکی شاره که یان کوچ پی کرده به شیوه یه ک له (۷۰-۸۰) هزار ته نها (۶) هزار یان لی ده مینیتته وه، شاره که ش ده بیته نیمچه ویرانه یه ک وه ک و نه وهی زهوی له رزه لیبی دابیت، به م شیوه یه ش هه مو حیحازیان بو نیین سه عود گرت و نیین سه عودیش له مزگه وتی (المسجد الحرام) دا به رسمی کرا به پاشای حیحاز، هه روه کو نیخوان پیشتر له سالی (۱۹۲۱) دا ملکه چکردنی ته وای هه ریمی (عه سیر) ی نیوان حیحاز و یه مه ندا له لایه ن کوره که ی (فه یصهل) هوه رو نیکی کاریگه ریان هه بوو، نیتر فه رمانره وایی نیمچه دورگه ی عه ربه ی به ته وای بو نیین سه عود چه سپا و دواتر هه مو هه ریمه کانی یه ک خست و ناو نرا شانشینی عه ربه ی سه عودی و به پشتگیری به ریتانیه کان خو یکرد به پاشای نه و شانشینیه و له لایه ن به ریتانیه کانه وه نه و شانشینه دانی پیدا نرا، بی

گومان یه کخستنی خیل و هه ریمه کانی نه و شانشینه له سایه ی یه کتا په رستیه وه بو که کاریگه رترین ناید و لوجیایه بو یه کخستن.

یاخیبونی نیخوان

لیره دا نیتر نیین سه عود دوزمن و رکه به ریکی نه مابو، به لام نیخوان که جگه له خو یان هه موو خه لکیان به فره په رست و بیباوه ر و شایسته ی کوشتن و داگیر کردن داده نا (هه روه کو گومانیان له باوه ری هه مو که سیک هه بو، به شیوه یه ک سهر برای هه مو که سیکیان نه ده خوار)، به نیازی هیرشی زیاتر بون (وه کو هیرشه کانی سه ده ی هه ژده هه م و نوژده هه م)، کاتیکیش نیین سه عود هیرشی زیاتری لی قه ده غه کردن نه وان به نا پاکی (الخیانه) تومه تباریان کرد و قسه کانی پیشوتری خو ییان له دژی به کارهینا، نه م ناکوکیه ش دوا ی یه کخستنی نه جد و حیحاز سهری هه ندا له نیوان نیین سه عود و سه روکه کانی نیخواندا، به تاییه تی سی سه رکرده ی بنه رته ییان که نه مانه ن:

سولتان کوری بیجاد کوری حومه یید (ابن بجاد) یاخود (ابن حمید)، ناسراو به (سلطان الدین)، گه وره ی خیللی (عتیبه) له گه وره ترین کومه لگه دا به ناوی (غطف).

ضیدان کوری حیسله یین (ابن حسلین)، گه وره ی خیللی (عجمان).
فه یصهل کوری سولتان نه لده ویش (فیصل الدویش)، گه وره ی خیللی (مطیر) له یه که م کومه لگه یه کدا که دروست کراوه به ناوی (الارطاویه).
نه م سی سه رکرده یه هه ر له سالی (۱۹۲۶) دا له کومه لگه ی (الارطاویه) بنکه ی فه یصهل ده ویش هه ندیکیش ده نین له کومه لگه ی (غطف) بنکه ی نیین

بیجاد، کوږونه‌وه و بریاریاندا یه‌ک بگرن دژی هه‌ر که‌سیک پیچه‌وانه‌یان بیت و یاخیبونیان له‌ئین سه‌عود راگه‌یاند.

بیانوی ئیخوان له‌م یاخیبونه‌دا چه‌ند شتی‌ک بو، له‌وانه:

-هی‌رشیان کرده‌ سه‌ر ئیبن سه‌عود له‌سه‌ر شه‌و بیدعه و داهینراوه‌ نا شه‌رعیانده‌ی که‌ هی‌نابونیه و لاته‌وه وه‌کو ته‌له‌فون و ئوتومبیل و بایسیکل و ده‌زگای بروسکه‌ ناردن(ته‌له‌گراف) ده‌گپړنه‌وه که‌ هه‌ندی‌ک له‌ پیاوه‌ ناییبیه‌کان ده‌چون کوښکی ته‌له‌فونه‌کانیان ده‌پشکنی چونکه‌ باوه‌ریان و ابو نه‌و شتانه‌ جادو و ئیسی جنوکه‌ن و به‌ جنوکه‌ ده‌رؤن به‌ رپوه‌).

هه‌روه‌ها له‌سه‌ر هه‌ندی‌ک نه‌ریتی ئیبن سه‌عود وه‌کو به‌کاره‌ینانی بوئی خوښ و جل و به‌رگی که‌شخه‌و زیاده‌رپه‌ویکردنی له‌ کوکردنه‌وه‌ی ژن و که‌نیزدا و عه‌بای دريژ و سمیلې شوږ و له‌سه‌ر کردنی عه‌گال.

-روداوی که‌ژاوه‌ی میسری: سالی (۱۹۲۶) ئیخوان هی‌رشیان کرده‌ سه‌ر که‌ژاوه‌ی حه‌ج که‌ هه‌مو سالی‌ک میسر به‌ یارمه‌تی و خوږاکیکی زوره‌وه‌ ده‌ینارد بو حیجازیه‌کان، به‌لام سه‌ره‌نجام چل که‌س له‌ ئیخوان تیداچون، به‌لام ئیبن سه‌عود فریای هه‌لویسته‌که‌ که‌وتو پاسه‌وانی حاجیه‌ میسریه‌کانی کرد هه‌تا گه‌رانه‌وه، ئینجا خوین بایی هه‌موو کوژراوه‌کانی داو قه‌ره‌بوی وشتره‌ کوژراوه‌کانیسی بو‌کردنه‌وه، به‌لام نه‌م روداوه‌ نا رهمه‌نده‌یبه‌کی لای ئیخوان دروست کرد.

-هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئیبن سه‌عود کوږه‌ گه‌وره‌که‌ی (سه‌عود) ناردبو بو ولاتی بیباوه‌ران واته‌ میسر به‌ پروای نه‌وان، نه‌مه‌ش دواوی روداوی که‌ژاوه‌ی میسری بو رپه‌واندنه‌وه‌ی کاریگه‌ریه‌کانی له‌ لای میسریه‌کان، هه‌روه‌ها (فه‌یصل) ی کوری

ناردبو بو به‌ریتانیا، سالی (۱۹۲۶) بو‌گفت و گو له‌گه‌ل ئینگلیز، نه‌مه‌ش لای ئیخوان واته‌ هاوکاری له‌گه‌ل فره‌ په‌رستان و بیباوه‌ران.

-هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ریگه‌ی ئی گرتن هی‌رشی زیاتر بکه‌نه‌ سه‌ر ناوچه‌کان، به‌ تاییه‌تی عیراق، که‌ له‌ سه‌ر سنوری عیراق ناوچه‌یه‌کی بی لایه‌ن به‌ په‌یمانی نیوان به‌ریتانیا و ئیبن سه‌عود بو پاراستنی ده‌سه‌لاتی پاشا هاشمیه‌کانی هاو په‌یمانی به‌ریتانیا دروست کرابو پاسگه‌ (مخفر) ی (البصیه) ی تیدا دانرابو، جگه‌ له‌ سنوره‌کانی نیوان عیراق و نه‌رده‌ن و ناوچه‌کانی ئیبن سه‌عود که‌ له‌ لایه‌ن به‌ریتانیه‌کانه‌وه‌ کی‌شرا... که‌ نه‌مانه‌ گه‌وره‌ترین نیگه‌رانییان بو ئیخوان دروست کردبو.

-هه‌روه‌ها نه‌رمی مامه‌نه‌ی ئیبن سه‌عود له‌گه‌ل کومه‌نی‌ک که‌س و لایه‌ندا که‌ نه‌وان به‌ بی باوه‌ریان ده‌زانین، پییان و ابو ئیبن سه‌عود مامه‌نه‌ له‌گه‌ل بیباوه‌راندا ده‌کات و لایه‌نگری بویان هه‌یه، واته‌ شه‌و هاوکاری و ده‌ستتیکه‌ئییه‌ی که‌ ئیبن سه‌عود له‌گه‌ل به‌ریتانیه‌کاندا هه‌یبو نیگه‌رانی کردبون، به‌ تاییه‌تی له‌ لای جه‌ماوه‌ری ساده‌و سه‌رکرده‌یه‌کی به‌ باوه‌ری وه‌کو ئیبن بیجاد... واته‌ ورده‌ ورده‌ هه‌ستیان کردبو که‌ ئیبن سه‌عود ته‌نها بو ده‌سه‌لاتی کردوه و به‌ ته‌نگی بابه‌ته‌کانی تره‌وه‌ نییه‌.

-هه‌روه‌ها دانانی باجی گومرگ له‌ سه‌ر خه‌لکی نه‌جد، که‌ قورس بو له‌ سه‌ریان باجیان ئی بسه‌نریت له‌ کاتیکدا موسوئمانی راسته‌قینه‌ن جگه‌ نه‌وه‌ی نه‌مه‌ نا رهمه‌نده‌یبه‌ک بو له‌ به‌ که‌لکینانی خه‌لکه‌که‌ له‌ ریگه‌ی کوکردنه‌وه‌ی باجه‌وه‌ بو ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زی، که‌ بو کومه‌نگای نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بی بابه‌تیکی نوی بو.

-ههروهه ریگه دان به خپله کانی نه ردهن و عیراق به به کار هیئانی نه وه پرگاکانی زهوی و زاری موسوئمانان واته له خاکی سه عودیه دا، که نه مهش رهنگدانه وهی کیشمه کیچی نیوان خپله کان بو له سه ره وه پرگا.

-قه دهغه کردنی بازرگانی له گه ل کوهیتدا نیخوانیش دهیانوت نه گهر خه لگی کوهیت بیباوه رن ده بیئت نیین سه عود جیهاد رابگه یه نیت له دژیان، نه گهر بیباوه ریش نین چون ده بیئت ری بگریت له بازرگانی کردن له گه نیاندا.

-لیبورن و پشتگوینختنی شیعه له (الاحساء) و (القطیف) دا، نیخوان پییان وابو که نیین سه عود یان ده بیئت رینوماییان بکات بو نیسلام یان کوشتاریان بکات، نه مه له کاتیکدا سالی (۱۹۱۶) نیین سه عود فه رمانیکی ده رکرده وه بو خه لگی (الاحساء) به سوننه و شیعه یه وه که سه ره له نوی موسوئمان بن و بیته سه ره ریپازی وه هه بابی، نینجما (عبدالله بن جلوی) فه رمانه وهی خوینر نیژی (الاحساء) و (القطیف) قه دهغه ی کرد له شیعه سروتی نیابینی خویان جیبه جیبکه ن، جگه له وهش که نیخوان به ناره زووی خویان زوریان له نه حساء زوریان له شیعه کوشتوه.

نه مه لای جه ماوه ری نیخوان به لأم وا درده که ویت له لای سه رکرده کانی نیخوان کومه نیک هوکار و پاننه ری شاره وهش هه بوین که رهنگه پاننه ری راسته قینه یان سه ره کی بن لای نه وان.

-نیین بیجاد روئی سه ره کی هه بو له داگیر کردنی تانیف و مه ککه دا به لأم نیین سه عود سه رکرده یه کی تری به ناوی (خالد بن لونی) کرد به فه رمانه وهی مه ککه چونکه له خانه دانه کان (الاشراف) بو و زیاتر له گه ل خه لگی مه ککه دا ده گونجا، جگه له وهیش نه یکرد به فه رمانه وهی تانیف، نیتر نیین بیجاد به دئسار دیبه وه گه رایه وه.

-فه یسه ل دهویش سه رقان بو به هیږشی سه ره عیراقه وه و نه ییتوانی له داگیر کردنی مه ککه دا به شداریت، پاشان سور بو له سه ره نه وهی داگیر کردنی مه دینه له سه ره دهستی نه و بیئت به لأم نه ییتوانی و وازی له بیروکه که هینا و گه رایه وه، نیتر ههستی کرد که به شداریبه کی وای نه کرده که شایه نی پشکیکی گه ووهی ده سکه وته کان بیئت، له کاتیکدا هیوای وابو بییته فه رمانه وهی مه دینه، جگه له وهی (له نه ده بییتی نوپوزسیونی سه عودیدا) دهوتریت که هاوکاری نیین سه عود له گه ل زایو نیژمدا و په یماندانی به به خشینی فه له ستین به جوله که فه یسه ل دهویشی راجله کاندوه.

-نیین حیسله یین به شداریی له و له شکر کیشانده دا نه کرد هه رچهند نیین سه عود داوای لی کردبو، نیتر بار گرژیبه که وته نیوانیا نه وه.

له گه ل نه وهشدا که نیین سه عود زور هه ولی دا بو نه رمکردن و هیواش کردنه وهی نیخوان، به لأم نه وان (به تاییه تی هیوه کانی فه یسه ل دهویش) له (۱۹۲۸) دا هیږش یان کرده سه ره عیراق و هیژیکی عیراقیان تیک شکاند و به وهش نه و ناوچه بیلا یه نه یان به زاندا که ناماژی بو کرا نه مهش بو نه وهی وا پیشانی به ریتانیه کان بدن که نیین سه عود کونترولی نه ماوه و ناتوانیت ناسایش بیاریت، له توله ی نه وهشدا به ریتانیه کان نه جدیان بو مباران کرد.

نیتر نه مانه نیین سه عودیان خسته هه لوئسته وه و له کونگره یه کدا له تشرینی یه که می (۱۹۲۸) دا ریبه ره کانی یاخیبونه که ی، واته نیین بیجاد و فه یسه ل دهویش و نیین حیسله یین، له کار خست و پله ی سه روکایه تی هیزه کانی نیخوانی لی سه ندنه وه، به لأم له گه ل نه وهشدا نیین بیجاد له (۱۹۲۹) دا بازرگانه کانی نه جدی ره شه کوژگرد، نه مهش به ته وای نیین سه عودی ساغ کرده وه بو روبه رو بونه وهی یاخیبوانی نیخوان، به تاییه تی که سه روکایه تی ته قلیدی

وهه‌هایی فه‌توای دا که نه‌وانه خه‌وارجن و کوشتاریان دروسته، نیتر (۲۹) ی نازاری (۱۹۲۹) له جه‌نگیکی بنه‌ره‌تییدا له دهشتی (السبله) نزیك کومه‌لگه‌ی (الارطاویة)، به سوپایه‌ک که پیك هاتبو له (۴۰۰۰) جه‌نگاوه‌ر به‌رامبه‌ر (۴۰۰) ی نه‌وان، رپه‌رویان بووه‌و و سه‌ره‌نجام نیین بیجاد ناچاری پاشه‌کشه بو و به نهیینی گه‌رایه‌وه داوه، ده‌ویشیش به سه‌ختی بریندار بو، نیینجا شوینیان که‌وتن هه‌تا ده‌ویش خو‌ی دا به دهسته‌وه، به لام نیین سه‌عود که زانی برینه‌که‌ی سه‌خته وازی لی هیئاو روشت، له جه‌نگی (السبله) و نه‌وانی تردا نزیکه‌ی (۵۰۰) که‌س له نیخوان له خیلی (مطیر) و (عتیبة) کوژرا.

دوای ماوه‌یه‌کیش نیین سه‌عود داوای له نیین بیجاد کرد بو کوپونه‌وه له شاروچکه‌ی (شقره) یاخود (شقره) بو و توویژو ناشت بونه‌وه، نه‌ویش به‌و داوایه فریوی خوارد و له‌گه‌ل په‌نجا پیاویدا چوبو له‌و شاروچکه‌یه، به لام که گه‌شته‌وه نه‌وی نیین سه‌عود فه‌رمانی دا قولبه‌ست بکرین و بیانبه‌ن بو (الریاض)، که دواتر له‌وی هه‌مویان کوشتن هه‌ندیك سه‌رچاوه‌ش ده‌لین له به‌ندیخانه‌ی نه‌حساندا به‌ند کراون تا مردون و کومه‌لگه‌کاشیان واته (غظط) به‌ته‌واوی روخینرا و ویران کرا، پاشان له نایاری هه‌مان سالدان نیین حیسه‌لین به هه‌مان شیواز کوژرا، چونکه (فهد بن عبد الله جلوی) بانگی کرد بو لای خو‌ی به مه‌به‌ستی په‌نادان و ناشت بونه‌وه، به لام گرتیان زنجیران کرد و کوشتیان، له توله‌ی نه‌وه‌دا نیخوان بکوژه‌که‌یان، واته فهد که کوری (عبد الله بن جلوی) ی نه‌میری (الاحساء) بو، کوشته‌وه، جگه له‌وه‌ش ریگای نیوان پایته‌ختی نیین سه‌عود (الریاض) و که‌نداویی عه‌ره‌بییان گرت.

سه‌باره‌ت به فه‌یسه‌ل ده‌ویش دوای نه‌وه‌ی برینه‌کانی چاک بونه‌وه چوه لای نایف کوری حیسه‌لین (که ناموزای نیین حیسه‌لین بو) سه‌روکی نوئی خیلی

عه‌جمان، له‌وی له‌گه‌ل نه‌ودا ده‌ستی کرده‌وه به هیئرش، له نابی هه‌مان سائیشدا یاخیوان توشی شکستیك هاتن له سه‌ره‌دهستی (عه‌بدولعه‌زیزی کوری موساعید) نه‌میری حائیل، سه‌روکه‌که‌یان عوزه‌بییز (عزیز)، یاخود (عبدالعزیز) ی کوری فه‌یسه‌ل ده‌ویش و سه‌دان له سه‌ربازه‌کانیان کوژران یان له جه‌نگدا له که‌ناری بیابانی نه‌فود دا له‌ناو چون یان له بیاباندا به تینویتی مردن.

دوای ماوه‌یه‌کی که‌میش کومه‌لیکی گرنگ له هیزه‌کانی نیخوان پاشه‌کشه‌یان کرد و خویناندا به دهسته‌وه، نیتر نیین سه‌عود توانی نابلوقه‌ی یاخیوان بدات و ناچاریان بکات خوینان بدن به ده‌ست به‌ریتانیه‌کانه‌وه له کوهیت له (۱۰) ی کانونی دوهمی (۱۹۳۰) دا، له‌وه سه‌ره‌کردانه‌ی که خویناندا به ده‌ست به‌ریتانیه‌کانه‌وه فه‌یسه‌ل ده‌ویش و نایف بون، که له (۳۰) ی هه‌مان مانگدا به‌ریتانیا داینه‌وه به ده‌ست نیین سه‌عوده‌وه، نیتر له (الریاض) خرانه به‌ند یخانه... فه‌یسه‌ل ده‌ویش له به‌ند یخانه‌دا توشی برینیك بو له قورگیدا تا یه‌ک مانگ به بی چاره‌سه‌ر مایه‌وه تا مرد.

به‌م شیوه‌یه‌ش نه‌وه‌ی نیین سه‌عود دروستی کرد له کوتاییدا بو به له‌لا به سه‌ریه‌وه و دواییش بو خو‌ی له ناوی برد. له‌م لایه‌نه‌وه و له زور لایه‌نی تریشه‌وه چیروکه‌که‌یان له چیروکی سوپای یه‌نیچه‌ری سه‌ربازانی نوئی ده‌چییت له میژووی عوسمانیدا سه‌ده‌ی ۱۴-۱۹، نه‌مانیش گورانکارییه‌ک به سه‌ر شیوازی ژیاناندا هیئرابوو و کوچ یان پی کرابوو په‌روه‌ده‌یه‌کی تاییه‌تی کرابون، چونکه له‌م سوپایه‌ له به‌نه‌ره‌تدا له سه‌ده‌ی (۱۴) (از) دا له‌وه گه‌نجه مه‌سیحیانه پیك هیئرا بو که له ناوچه‌کانی به‌لقانه‌وه هیئرابون و کرابونه موسولمان و کومه‌لیک یاسای توند له‌وانه شیوازی ژیانی ره‌به‌نی یان به سه‌ردا سه‌پینرا بو، به هو‌ی کارامه‌یی سه‌ربازیانه‌وه له سه‌ده‌کانی (۱۵) (از) و (۱۶) (از) دا

پله و پایه یه کی زوریان هه بو و بونه هیژیکی سیاسیش له نیمپراتوریه تی عوسمانییداو له کوتای سدهی (۱۶ز) یشدا یاساو شیوازه تاییه تیه کانیان (وهکو ره به نی) له سهر سوک کراو له سدهی (۱۷ز) و (۱۸ز) دا نه خشی چه ندین کوده تای سهریازییان دارشت و له سدهی (۱۹ز) دا دژایه تی نه و چاکسازیا نه یانکرد که به شیوازی نه وروپایی هیتران به سهر سوپادا و کاتیکیش نه و سوپا نوییه راگه یه نرا، نه مان یاخی بون، تا له حوزهیرانی (۱۸۲۶) دا سولتان مه حمودی دوم (۱۷۸۴-۱۸۰۸-۱۸۳۹) دواى نه وهی خویمان به دهسته وه نه دا به زهبری توپ زوریه یانی له سهنگه ره کانیاندا کوشت نه وانه ش که گیران له سیداره دران.

شایه نی باسه هه مو ئیخوان به شدارییان له یاخیبونه که دا نه کردبو نه وانه ی لایه نگریی خویمان بو ئیین سه عود پاراستبو له کومه لگاکانی خویناندا مانه وه و حکومه تیش به ردهوام بو له پشتگیریکردنیاندا و وهکو هیژیکی ئایینی کاریگهر مانه وه، له کوتاییشدا له گاردی نیشتمانیی سه عودیدا تونه وه.

بی گومان تا ئیستاش نه وهی ئیین عه بدولوه هاب به ناوی (ال الشیخ) دهسه لاتی خویمان پاراستوه و دهستیان گرتوه به سهر ژییانی ئایینییدا، چونکه وهزیری (ده عوه و ارشاد) نه و ولاته دا هه میسه که سیکه له بنه مائه ی (ال الشیخ) یان نه جدیه کان به گشتی و زوریه ی نه و زانا ئایینیانه ی که دهستیان گرتوه به سهر کاروباره ئایینییه کاندایا ههر نه و بنه مائه یه وه له نه جدیه کانن و به فتواى نه وان ههر شتیك په سه ند ده کریت.

هوکاره کانی سهرکه وتنی رییازی وههبابی

سهرکه وتن و زالبونی رییازی وههبابی چه ند فاکته ر و هوکاریکی هه یه نه وانه :
 ۱. دواکه وتویی و سروشتی بیابانی ناوچه ی نه جد و زالبونی شیوازی ژییانی بیاباننشسنى و خیله کی و کیشمه کیش و هیرش و تالانکردنی نیوان خیله کان به سهریدا، له م ژینگه یه شدا ناشکرایه که کولتور و بهرژه ونه ندی خیلی زال و سهرکه وتو له هیرشه کاندایا ده بیته واقیع، گومانیشی تیدا نیه که ئیین عه بدولوه هاب له مه ئبه نده دیرینه کانی شارستانیتیدا، وهکو عیراق و سوریا و میسر، نه ییده توانی رییازه هه ژار و ساده و ساکاره کی بلاو بکاته وه، جگه نه وهی ناوچه ی نه جد و نیمچه دورگه ی عه ره بی به گشتی دهسه لاتیکی به هیزو خاوه ن رهگ و ریشه ی میژووی و نه ته وهی ته واوی تیدا نه بو وهکو نه وهی له ولاتانی تری دوروبه ردا هه بو، به لگو نه وهی هه بو دهسه لاتی کاتی و ناوچه یی بچوکی هه ندیک خیلی یه کتر خوږ بو، بو یه بنه مائه ی سه عودی به پشتگیری نایدولوجیایی و وههبابی به ناسانی توانی زال بییت به سهر ناوچه که دا، به شیوه یه کی گشتیش رییازی وههبابی بانگه وازیکی ئایینی نوی بو نه وانه ی له سهرده می نویدا له چه ند لایه کی جیهانی ئیسلامیدا سهریان هه ئدا و ههر یه که یان سودی بینیه وه له کولتور و بارودوخی ناوچه یی، وهکو ئایینی بابی یاخود به هانی (البابیه) یاخود (البهائییه) له ئیراندا که په ره پیدانی بیروکه ی (المهدی) ه که نه وی نه و بیروکه یه بره وی ته واوی هه یه، هه روه ها وهکو ئایینی قادیانی (القادیانییه) له هیندستان که گونجاندنیکه له نیوان کومه ئیک ئایینی جیاوازدا (به تاییه تی ئایینی ئیسلامی و مه سیحی و هیندوسی) که نه وهش له هیندستاندا واقعیکه، به هه مان شیوه رییازی وههبابیش سودی

ببینوه له ژینگه‌ی بیابانی و خپله‌کیی نه‌جد و نیمچه دورگه‌ی عه‌ره‌بی، نه‌م رډگ و ریشه‌و بارودوخه‌ی نه‌ش و نمای ریبازی وهه‌بابی تا نیستاش به‌روونی به‌رپیازکه‌وه و به‌شوینکه‌وتوانی‌وه‌دیاره، وه‌کو بیناگابونی پیشه‌وایانی رپیازکه‌له‌که‌له‌پوری نیسلا‌می و نه‌و زانسته‌نایینی و زمانه‌وانی و سروشتی و عه‌قلیان‌ه‌ی که‌له‌را‌بردودا گه‌شه‌یه‌کی زوریان کردبو، بو‌نمونه‌زانسته‌نایینی‌ه‌کانی وه‌کو (اصول الفقه) که‌بیریکی یاسایی و میتودیک بو‌مامه‌له‌له‌که‌ل ده‌قه‌پیچ‌ه‌وانه‌کان و بو‌به‌راوردی ده‌قه‌کان وه‌کو زنجیره‌ی گپ‌ره‌وه‌وه‌کان و وه‌کو ناوهرپوکیش، که‌نه‌مه‌ش هم‌مووی رپگه‌ده‌دات به‌فره‌یی بیرو‌را‌له‌بایه‌ته‌فیه‌یه‌کاندا، هه‌روه‌ها وه‌کو (اصول الدین) یاخود (علم الکلام) که‌بوار دهره‌خسینیت بو‌مشت و مری عه‌قلی له‌سه‌ر بیرو‌باوهره‌کان، نه‌مانه‌لای نه‌وان بایه‌خپکی نه‌وتویان پی‌نادریت، هه‌روه‌ها زانسته‌زمانییه‌کانی وه‌کو (النحو) و (التصریف) و (الاشتقاق) و (المعانی) و (البيان) و (البدیع) و (الوضع) و (العروض) و... که‌نه‌مانه‌دوازده‌زانسته‌که‌پیک ده‌هینن که‌له‌را‌بردوی کولتوری نیسلا‌میدا مهرجیک بون بو‌خویندنه‌وه‌ی ده‌قی نایینی، له‌لای پی‌اوی نایینی وهه‌بابی بایه‌خیان پی‌نادریت به‌کو به‌خرای پی‌باسیان ده‌کریت وه‌کو نه‌وه‌ی پی‌بان وایه‌زانایانی زانستی نه‌حو مروقی خراب و بی‌ناین بون، هه‌ر بو‌یه‌مه‌لای وهه‌بابی به‌وه‌ناوی روشتوه‌که‌زمانی عه‌ره‌بی به‌باشی نازانیت و هه‌له‌ی زمانه‌وانی ده‌کات له‌دوان و نوسین و له‌خویندنه‌وه‌و و راقه‌ی ده‌قه‌کاندا، هه‌روه‌ها نه‌و زانسته‌سروشتیانه‌ی که‌له‌را‌بردودا زانا نایینی‌ه‌کان بایه‌خیان پی‌داوه، وه‌کو (الطبیعیات) و (الفلک) و (الاسطرلاب) و (علم الهیئة) که‌به‌رامبه‌ری فیزیایان میکانیکای نیسته‌یه... نه‌مانه‌لای پیشه‌وای وهه‌بابی هیچ گرنگیه‌کیان نه‌بوه‌به‌کو به‌قه‌ده‌غه و نا‌ره‌وا دانراون، هه‌روه‌ها زانسته

عه‌قلیه‌کانی وه‌کو (المنطق) و (الحکمة) و (علم الإلهی) یان (الإلهیات)، که‌نه‌مانه‌میتافیزیکا یان فه‌سه‌فه‌ی یه‌که‌م ده‌گریته‌وه، وهه‌بابیه‌کان نه‌مانه‌به‌گومرایی ده‌زانن و فیروبونیان قه‌ده‌غه‌ده‌کن، هه‌روه‌ها وهه‌بابیه‌کان بیناگان له‌وری و شوین و شیوازه‌ی که‌له‌بیری نایینی نیسلا‌میدا بو‌مامه‌له‌له‌که‌ل چه‌مک و بنه‌ما نایینیه‌کاندا چه‌ندین سه‌ده‌بو‌جیگیر ببو، وه‌کو جیاوازی له‌نیوان (فرض) و (سنة) دا‌له‌نه‌رکه‌نایینیه‌کاندا، جیاوازی له‌نیوان نه‌وه‌ی (قطعي) له‌نایینداو نه‌وه‌ی (ظني) ه‌و ده‌کریت مروقی لیبی دهرپچیت و (تاویل) بکریت یان فه‌راموش بکریت، به‌کو لای مروقی وهه‌بابی نه‌وه‌ی له‌روالته‌ی قورن‌ان و فه‌رموده‌ی دروست (صحیح) ه‌کاندا هاتوه‌پیویسته‌به‌ره‌هایی و به‌بی‌چند و چون و لیکدانه‌وه‌جیبه‌جیبکریت، به‌بی‌جیاوازی له‌نیوان بنه‌ره‌تی و لاوه‌کیدایان روالته‌ت و کروکدا، نه‌مانه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی رپیازی وهه‌بابی هه‌مو‌که‌له‌پوری نیسلا‌می له‌قورن‌ان و کومه‌نیک فه‌رموده‌ی په‌سه‌ندکراو و نوسراوه‌کانی ناین ته‌یمیه و ناین قه‌ییم و ناین عه‌بدو‌لوه‌ه‌ابدا کورت کردوه‌ته‌وه و نه‌وه‌ی ده‌می‌نیته‌وه‌قه‌ده‌غه‌ی ده‌کن و لای لی‌ناکریته‌وه، جگه‌له‌وه‌ی هه‌مو‌زانسته‌نایینیه‌نیسلا‌مییه‌کان له‌زانسته‌کانی فه‌رموده‌دا کورت ده‌که‌نه‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک (فیقه) ته‌نها ده‌بیته‌کومه‌نیک فه‌رموده‌ی هه‌ل‌ب‌ژارده... جگه‌له‌مانه‌ش ده‌بینین به‌ته‌واوی شیوازی ژیانی خپله‌کی له‌هه‌س و که‌وت و دیمه‌نی پیشه‌وایانی وهه‌بابیدا ره‌نگ ده‌دات‌ه‌وه، وه‌کو پشتبه‌ستیان به‌ده‌سه‌لاتی خپله‌کانیان و شیوازی جل و به‌رگیان که‌هه‌مان جل و به‌رگی خپله‌کانی بیابانه (به‌شیوه‌یه‌ک به‌پی‌جل و به‌رگه‌کانیان ده‌نییت سه‌روک خپل و عه‌شیره‌تن و جیاوازه‌له‌وه‌ی بینراوه‌له

جل و بهرگی پیاوې نایینی ، بو نمونه میزه ریان گوړې به پارچه یه ك قوماشی سپی که دهیدن به سهریانداندا .

۲. له جیهانی نیسلا مییدا له چند لایه کی تر دا بانگه وازی پیشینه گهرایی (السلفیه) بهرز کرایه وه، چونکه چند زانایه کی نایینی دهر که وتن که بانگه شریان کرد بو شوینکه وتن ریازی پیشینان (السلف) له تیگه یشتنی نایین و دهغه نایینه کاندان و ویستیان گیانیکی نوی بکه نه وه به بهری بنه ما نایینه کاندان دوی نه وهی نه و بنه مایانه بپونه به شیک له کولتوری ناوچه یی، نه وهش به گهرانه وه بو خودی دهغه کان و شیوازی موسولمانه یه که مه کان له بیری نایینی و تیگه یشتنی دهغه نایینه کاندان و تیپه راندنی که له پوری فیهی و عه قیده یی که نه که بوی چندین سده که گه یشتبوه دوخیک که هیچ که سیک نه ییده توانی بو خوئی له دهغه نایینه کان بگات و چه مکی فیهی و عه قیده ییان لی که لاله بکات، چونکه نه وه ده بیته نیجته هاد و نیجته هادیش هزار سال نه وه پیش دهر وازه کی دا خرابوو، به لکو نه وانه ش که له رابدودا (موجته هید) ی ناو خوئی (مهره هب) بون واته نه و فیهی که توانای دستنیشانکردنی په سهندترین بیرورای ناو ریازیکی فیهی دیاریکرای هه بوو)، نه وانه ش گوایه نه مابون نیتر له بری دهغه کان کومه لیک ریاز و داب و نهریت برهویان هه بو، بویه چند پیشه وایه کی نایینی له چند لایه کی جیهانی نیسلا مییدا دهر که وتن که بانگه شریان کرد بو پشتگوی خستنی نه و که نه پوره داخراوهی که له لایه ن چند ریازیکی دیاری کراوه وه قورخ کرابو و گهرانه وه بو شیوازی پیشینان له ناینداریدا که دوخی پیش هاتنه کایه و جیگر بونی ریاز هکانه، واته بانگه شیه کی دوو لایه نه بو بو پیشینه گهرایی و بو پشتگوی خستنی ریاز ه باوه کان، نه و پیشه و نایینه ش

هه ندیکیان هاوچهرخی نین عه بدولوه ههاب بون و هه ندیکي تریشیان دوی نه و هاتون و پشتگیرییان له ریاز ه که کردوه. نه وانه :

- زانای نایینی یه مهنی (محمد بن اسماعیل الامیر الصنعانی) (۱۶۸۸- ۱۷۶۸) خواوهی (سبل السلام) له بواری فیهی فهرموده دا، نه مه هاوچهرخی نین عه بدولوه ههاب بو و هونراوه یه کیشی هه یه بو ستایشی بانگه وازه کی نه و، هه روه ها کتیبی (تظهير الاعتقاد عن درن الشرك و الاتحاد) ی نویوه که له م کتیبه دا بیروراکانی جیاوازییه کی نه و تویمان له گه ل بیروراکانی نین عه بدولوه ههابدا نییه .

- زانایه کی نایینی یه مهنی تر به ناوی (محمد المرتضی) (۱۷۹۰) مردوه که بهر هه نستی سروتی تاییه تیبی دهر ویشه کانی کردوه .

- پیشه وای نایینی هیندی (شاه ولی الله) (۱۷۰۳-۱۷۶۲)، خواوهی (الحجه الله البالغه) و (التفهيمات الالهيه) و (انفاس العارفين)، که هاوچهرخی نین عه بدولوه ههاب بو و، (۱۴) سالی ش له مه دینه وانه ی فهرموده ی خوننده و، بانگه شه ی کردوه بو چاکسازی نایینی و یه کخستنی چوار ریاز ه که و ریاز ه کانی ته سه ووف و کردنه وهی دهر وازه ی نیجته هاد و بوژاندنه وهی ره سه نایه تیبی نیسلا می و رولی زوری بینیه بو ژیانده وهی ده سه لاتی نیسلا می له هیندستاندا، به م شیوه یه ش بنه مایه کی دانا بو ناراسته نیسلا مییه نوییه کانی هیندستان و ریی خوشکرد بو که شه کردنی ریازی نیسلا می له هیندستاندا که له بنه ماکانیدا زوری له وهه پاییه ت ده چیت .

- زانای نایینی یه مهنی زهیدی (محمد بن علی الشوکانی) (۱۷۶۰- ۱۸۳۴)، خواوهی (نیل الاوطار) له بواری فیهی به راورد دا و (فتح القدير) له لیکدانه وهی قورنانداندا، هه روه ها کتیبی (التحفي في مذهب السلف) ی نویوه

که (دار الاقناء) له سعودیه چاپی کرده و هرهوا کتیبی (شرح الصدور بتحریرم رفع القبور) که هم بابتهش له و بابته تانه یه و هه بابته کان بایه خی پی ددهن.

- زانای نایینی هیندی و پاشای هریمی (به هوپال) له هیندستان (صدیق حسن خان) (۱۸۳۲-۱۸۸۹)، خاوهنی (فتح البیان فی مقاصد القرآن) که لیکدانه وهی قورنانه و (الدين الخالص) له بابته یه کتا په رستیدا.

- فهرموده بیژی هیندی (محمد بشر بن محمد السهسوانی) (۱۸۳۴-۱۹۰۸) که کتیبیکی نویسه به ناوی (صیانه الانسان عن وسوسه الشيخ الدحلان) که وه لاملدانه وهی نویسه کانی زانای نایینی حجاجی (زینی دحلان) (۱۸۱۶-۱۸۸۶) دژی ریازی و هه بابته هم کتیبه ی (السهسوانی) یش به کوشش و پاکنوسی (محمد رهشید رها) بلا و کراوته وه.

- میژوو نوس و زانای نایینی عیراقی (محمود شکری الانوسی) (۱۸۵۷-۱۹۲۴) خاوهنی (بلوغ الارب فی معرفه احوال العرب) که کتیبی (غایه الامانی فی الرد علی النبهانی) ی نویسه بو بهرگری له نایین عه بدو لوه ههاب، هره وکو عه ودائی بیروباوه و نوسراوه کانی نایین ته یمیبه و نایین قه ییم بو.

- زانای نایینی میسری (محمد رهشید رها) (۱۸۶۵-۱۹۳۵)، خاوهنی گو قاری (المنار) و (تفسیر المنار) که لیکدانه وهی قورنانه به سودیبین له کوږه کانی محمه مد عه بدوه. (محمد رهشید رها) دوا ی نه وهی نه قشبه ندی بو ریازی و هه بابته په سندن کرد و بهرگری له بانگه وازه که ی نایین عه بدو لوه ههاب کرد و له بلا و کردنه وهی نوسراوه کانی نه ودا رو لیککی زوری هه بوه، نه مهش زیاتر به هو ی نه وهی که (محمد رهشید رها) داخ له دل بو له خانه دانه کانی بنه مانه ی هاشمی که به دریژیایی (۷۰۰) سال له حجاجزدا فهرانه ووا بون بویه

پشتگیری و هه بابته تی کرد چونکه دهسه لاتی هاشمیبه کانی لاواز کرد و پاشان نه یه یشت. نه وهش زیاتر له کتیبیکیه وه دهرده که ویت به ناوی (الوهابیون و الحجاز).

- فهرموده بیژی میسر له سهرده می خویدا (احمد محمد شاکر) (۱۸۹۲-۱۹۵۸)، که لیکو لینه وه و په راویژیکی چاپکراوی هه یه له سهر کتیبی (یه کتا په رستی) (کتاب التوحید) ی نایین عه بدو لوه ههاب.

- خانه دان و زانای نایینی حجاجی (محمد نصیف) (۱۸۸۴-۱۹۷۱) که رو لیککی گوره ی هه بوه له چاپکردن و بلا و کردنه وهی نوسراوه کانی نایین ته یمیبه و نایین قه ییم و نایین عه بدو لوه ههابدا.

پاشان هه ندیک نوسر و بیرمه ندی نیسلامی که و تنه بهر کاریگه ری ریازی و هه بابته و بانگه شه ی سه له فیه ت و گه رانه وه بو سهر بنه رتی نیسلام، وه کو (نه بولنه علای مه وودوی) (۱۹۰۳-۱۹۷۹) له (المصطلحات الاربعه فی القرآن) و (الحکومة الاسلامیه) و (منهاج الانقرا ب الاسلامی) و نوسراوه کانی تریدا و (سه بیید قوتب) (۱۹۰۶-۱۹۶۶) له (معالم فی الطریق) داو (محمد قوطب) له هه مو نوسراوه کانیدا.

له ریگه ی نه مانه شه وه و هه بابته ت و بیری سه له فیه ت له بیری نیسلامی نویدا هیلانده ی کرد و ناراسته ی نیسلامی راسته قینه بو به ناراسته و هه بابته که یان ناراسته یه که بایه خ بدات به شیوازی پیشینان (السلف) له نایندای و بیری نایینیدا و هه مو گه شه کردنیک له و بواره دا بداته دواوه و له بیر به ریته وه و تنه ناوات بخوات به سهرده می نیسلامی زییرین.

لیره وه مه وودوی که و ته ره خنه له کومه نگا نیسلامیبه نویکان له سهر نه وهی به ته وای شریعت جیبه جیناکن و نه وهی به هه لگه رانه وه دانا و خه لکی هه لئا

بو ږاگه یانندنی جیهاد دژي نهو حکومتانه ییسلام جی به جیناکه ن و ملکه چی (حاکمیه ی) خوا نابن.. مه وودوی کاریگه ری رونی له سر (سه یید قوتب) بیرمه ندی کومه نه ی برایانی موسوئمان (الخوان المسلمون) به جی هیشت و نه میس وهکو مه وودوی و توندتریش چونکه سه یید قوتب توشی توندوتیژی و سه رکونکردن و بیبه شکردنی سیاسی هات له لایه ن ناسیونالیزمی یا خود دیکتاتوریی ناصریه وه، میژووی خه باتی پیغه مبه ر و هاوه لانی و پیشینانی موسوئمانانی ده کرده بنه مای نایدو لو جیایه کی شوړش بو زیندو کردنه وه ی خیلافه ت و خو به ختکردن له پیناوی نه و ناما نه جدا.. نه وهش سه ره تا به کارکردن بو هه لگیړانه وی رژیمه فه رمان ره واکان که نوینه ری نه فامی (جاهلیه ن) سه بارت به (محمد قوتب) یش ناشکرایه که هه لگری بیریکی جیهادی تیوریه جگه له مانه ش شه پولیکی بیری سه له فی له ناوه نده کانی برایانی موسوئماندا بلاو بووه و چه ندین که سایه تی سه له فی له ناو نه و کومه نه یه دا در که وتن، نه وانه ش وهکو (احمد التویجری) له سعودیه و (الشیخ عبد المجید الزندانی) له یه مهن و (الشیخ عمر الاشقر) له نوردن و (الشیخ عصام البشیر) له سودان، که هه لویستی نه مانه له بابه ته سیاسییه کاندا له چوارچیوه ی گشتی هه لویستی کومه نه ی برایان درناچیت به لام هه لگری بیری نایینی سه له فین و له م لایه نه وه کاریگه ری خویان هه یه.

۳. سه ره لدانی وهه ابیه ت هاوکات بو له گه ل سه رده میکی نوی و بارودوخیکی نویدا، نه به ر نه مه ش به نویکردنه وه (التجدید) و چاکسازی (اصلاح) هاته پیش چاو و ناسرا، هه روه ها سه ره لدانی شانشین سه عودی دوا ی روخاندنی نیمپراتوریه تی عوسمانی و نه مانی ده سه لاتی خانه دانه کان (الاشراف الحجاز) نه و بیروکه یه ی له هزری خه لکدا دروست کرد که وهه ابیه ت ناراسته ی

نویی جیهانی ییسلامه دوا ی سه رده مانی تاریکی و ژیر ده سه تی ده سه لاتی عوسمانی و هاشمی.. له کاتیکدا نویگه ری ییسلامی نه گه ر شتیکی وا بونی هه بیت هیج به شداربیه کی راسته قینه ی وهه ابیه تی تیدا نیه، به لکو نه وه ی هه یه له ییسلامی میسریدا به رجه سه ده بیت که به ناراسته ی جه مالودینی نه فغانی (۱۸۳۸-۱۸۹۸) و موحه مه د عه بدوه (۱۸۴۹-۱۹۰۵) که شه ی کرد.. به لکو تا نیستاش ریازی وهه ابی نه ی توانیوه گوتاریک به رهم به یینیت که وه لامی پیداو یستییه فکریه کانی سه رده م بداته وه، تا نیستاش دامه زراوه ی نایینی وهه ابی دانی نه ناوه به ره وایی و دروستی زانسته سروشته یه کان و راستی زانستی وهکو سوراندنه وه ی زه ویدا، نه م دیارده یه ش له ناو مه لایانی دامه زراوه نایینی هه که دا ناشکرایه به شیوه یه که زوریک له خه لکی سه عودیه گوی ناگرن بو نه و مه لا وهه ابیانه مه گه ر ته نها بو هه ندیک ورده کاری پاک و خاوینی و په رسته ه کان نه بیت، چونکه دنیان که نه وانه هیچی تر نازانن و سه ر در ناکه ن له بابه ته کانی سه رده م و وهکو کومه لیک پیر و به سالاجو بویان ده روانن...

سه بارت به و پیشه وا نایینیانه ی دهره وه ی دامه زراوه ی ره سمییش که بیریکی نایینی سیاسیان په ره پیداوه، وهکو (سفر الحوالی) و (سلمان العوده) و (ناصر العمر) و که سانی تر، نه مانه ش خویان هه ل ده قورتینن له کیشه سیاسییه کان به هه مان شیوازی ساده ی (حلال) و (حرام) ی فیهی ته قلیدی و به پشت به ستن به چه مکه کونه کانی (الولاء و البرء) و (دار الاسلام و دار الحرب)... بویه هه لویستیان به رامبه ر هه ر کیشه و پیشه اتیک ته نها ره تکرده وه ی نایینی و قه ده غه کردن و فه توای حه لاتی خوینی به رامبه ره.

۴. بېناگایي موسولمانان به گشتي له میژووی راسته قینهی وههابیته و دهسه لاتی سه عودی-وههابی.

۵. بیروکهی یه کتا په رستی و شونیکه و ننی شیوازی پیشینان (السلف) همیشه له کولتوری نیسلامیدا بیروکه یه کی سه رنج راکیش و خوشه ویست و له بهر دلانه و زویه زو پشتیوان و لایه نگر په پیدا دهکات، وههابیته تیش له سهر نه و بیروکه یه وهستوه.

۶. وههابیته و هکو ریپاز و هکو ته وژم بایه خی بنه رتیی به چه ند بنه مایه ک داوه که هه مان ناما نجه کانی نیسلامن له کاتی سهر هه لاندانیدا، نه و ناما نجاندهش وهکو یه کتا په رستی و جیهاد که دوو ناما نجی هاوکار و په یوهستی نیسلامن له ساتی سهر هه لاندان و بلاوبونه وهیدا.

له کاتی کدا ریپاز و کومه له نیسلامییه کانی تر زیاتر بایه خیان به ناما نجی تر داوه چونکه نه و کومه لانه خومانیکراو بون و شیوازی به رایي نیسلامیان دوپات نه کردوه ته وه، له بهر نه مهش ریپازی وههابی بوته نوینه ریکی راسته و خو و ره سهنی نیسلام.

۷. وههابیته بو به نایدو لوجیایه کی عه رهبی له نیمچه دورگه ی عه ره پیدا بو جیا بونه وه له نیمپراتوریته عوسمانی، واته جیا بونه وهی سیاسی له شیوهی جیا بونه وهی کولتوری و نایینی و مه زه بيشدا خو ی دهر خستوه. نیسلامی عوسمانی بریتی بوو له نیسلامی ریپازی حه نه فی ناسانکار و ته صه ووف و ته ریقه ت و ته کیه و خانه قا و کوړ و نه لقه ی سه مای دهر ویشانی مهستی ته ریقه تی مه ونه وی له گه ل پله و پایه ی نایینی سولتان و (شیخ الاسلام) ی نیسته نیول. له بهر امبه ردا نیسلامی وههابی بریتی بو له پروتکردنه وهی نیسلام له هه ر خومانیکردن و گونجاندنیک له گه ل کولتوری ناوچه پیدا له

ریگه ی ته صه ووف و بیری فه لسه فی و عیرفانی و نه دهب و هونه ره وه. هه ر بو یه دژایه تی کردنی عوسمانییه کان بو ریپازی وههابی دوو لایه نه بو، لایه نی سیاسی و سه ربازی و لایه نی کولتوری و مه زه بی، واته به هیزی سه ربازی و به قه نه می زانای نایینی ربه رپی وههابیته بونه وه، چونکه وههابیته تیش به هه مان شیوه دوو لایه نه بو، دهکریته په ره گرتنی زیاتری ریپازی شیعه ش له نیراندا له سه ره تای سه دهی (۱۶ز) هوه هه ر وهکو نایدو لوجیایه کی جیا بونه وه له دهسه لاتی عوسمانی سوننی لیک بدریته وه، نمونه یه کی تریش ته ریقه تی سه نوسی (سوننی-مالیکی) ه له لیپیا که له کاتی خویدا وهکو نایدو لوجیایه ک به کار هاتوه بو ربه رپیونه وهی عوسمانییه کانیش و نی تاییه کانیش.

۸. به هه مان شیوه ریپازی وههابی و دهسه لاتی سه عودی ههستی نه ته وهی عه ره بییان بوژانده وه و وههابیته بوه نایدو لوجیایه کی ناسیونالیستی بو عه رهب و نیمچه دورگه ی عه رهبی له بهر امبه ری گه لانی دهوریبه ردا به تاییه تی تورک، نیتر سهر له نوی بیری (فتوحات) ی عه رهبی و خه لیضه ی عه رهبی بوژایه وه و وهکو په تایه ک هه مو چینه کانی گرتوه هه نندیکیان پیشینی نه وه یان ده کرد که روژیک دیت که سیکی عه رهب له سهر ته ختی خیلافه ت بیینن. نه وهش چونکه له سه رده می عه بیاسیه کانه وه دهسه لاتی راسته قینه له دهستی عه ره بدا نه مابو و فارس و تورک زال ببون به سهر دهسه لاتی سیاسی و هه تاکو نایینی شدا بو یه کاتی ک دهو له تی سه عودی هاته کایه وه دوهم دهو له تیکی عه ره بیی پوخت (خالص) بو دوا ی دهو له تی نه مه وی. هه ر بو یه دهسه لاتی سه عودی له سروشت و تاییه تمه ندییه کانی و نایدو لوجیایدا ده چیته وه سهر دهو له تی نه مه وی.

۹. نه و گه نده ئی و قورخکاریه ی که دامه زراوه نایینیه کان و هه مو دامه زراوه کوومه لایه تیه کانی گرتبوه وه. بو نمونه چینی دهر ویشه کان له تورکیای عوسمانیدا که تورکیان له نیمپراتوریه تا پیک هینابو بپونه چینیکی لاورگه و مشه خور و بیبه رهه م و بیزا و که باریک بون به سهر کوومه لگاوه، جگه له وهی به شیکیان ناما نجی سهره تایان به ردا بو و جگه ره کیشان و مهینوشی له ناویاندا بلاو بپوه وه، ههروه ها پیشه ی فتوادهری به باریکی خراپدا به که لک دههینرا و بیوه گائته یه که به دهستی خه لکه وه به شیوه یه که به پارویه کی که م هه مو جوړه فه تویه که دست ده که وت، ههروه ها ناسناو و پله نایینیه کان بو مه بهستی تاکه که سی و به که لکه پینانی ره شه خه لک و پیکه وه نانی مال و سامان و خو سه پانندن به کار دههینران.

بو نمونه پله یه کی نایینی زور بچوکی وه کو (حاجی) واته نه وهی له سهردانی شونیه پیروزه کان ده گه رایه وه، له کونتوری عوسمانیدا نه و که سه دهسه لاتیکی کوومه لایه تیی په ییدا ده کرد و زور جار نه و دهسه لاته ی بو به رژه وهندی خو ی به کار دههینا. جگه له وهی خه لکیکی زور به سهر مزگه وت و په رستگا و گوړ و مه زار که کانه وه خو ییان ده ژیانند و جه ماوه ریکی ساویلکه یان به که لک دههینا. نیتر جگه نه و هه موو پله و ناسناو و دهسه لاته پاشکوویه ناوچه بیبانه ی که دهو ته تی عوسمانی له هه مو لایه کی نیمپراتوریتیدا چاند بونی و بو چه وساننده وه و په یوه ندیی نیوان ناغاو خر مه تچی دروست ببو، نه مانه هه مو ی نه خوشی دریز خایه نی جه سته ی نیمپراتوریه تی عوسمانی بون و هه مو کوومه لگایان گرتبوه وه نه که ته نها دامه زراوه نایینیه کان، نیتر بارودوخه که گونجاو بو بو هاتنه کایه ی وهه ابیه ت و به شیک ی زور له ره خنه کانی له

داهه زراوه نایینیه کان و له (تورکه کان) پاساویان هه بو، که نه مه ش هیژیکی سهریاری به وهه ابیه ت به خشی.

۱۰. ته شه نه کردنی نار ه زامه ندی به هه مو ویلایه ت و که رته کانی نیمپراتوریه تی عوسمانیدا واته هه مو خه لک له سوخره کیشانی نالی عوسمان بیزار ببون و دهنگی نار ه زایی و بانگه شه ی سهر به خو یی له هه مو لایه که وه سهریان هه لدا بو. چونکه جگه له وهی دهو ته تی عوسمانی چهند سه ده یه که بو پله ی خیلافه ت و سه لته نه تی زه وت کردبو و دهسه لاتی یه که می قورخ کردبو، له دوا ییدا هه مو دامه زراوه و دام و ده زگا کانی گه نده ل و نه شیوا و نه توانا ببون و ته نها باریکی گران بون به سهر ژییانی خه لکه وه، جگه له وه ش فه تاره یه که له پاشاوات و به گلهری له هه مو لایه کدا له پاشکووی خو ییدا دروست کردبو که هه می شه چاوه ری (خه تی شریف) (فرمان ای سولتان و (بابی عالی) بون و میلیشیاکانیشیان هیژیکی بی کو ت و یاسا بون و له کاتی دوا که وتی موجه (جامکیه) و نازوخه کانیان یان کاتی گرانی و قات و قریدا دهستیان ده دایه ریگرتن و فراندن، نینجا ناشکرایه کاتیکی نار ه زایی له شاره کانددا سهر هه ل بدات که مرو ف له شاردا فییری ملکه چی و بیوه یی ده بییت نه وا له بیاباندا ده گاته نه و په ری، نه م بارودوخه ش به گشتی له بار بو بو هه مو بانگه شه یه کی جیا خوازی و وهه ابیه تیش سودی له م بارودوخه بینی.

۱۱. زان بونی وهه ابیه کان به سهر مه لبه نده نیسلامیه گرنه کان و شونیه واره پیروزه کانی سهر ه لدانی نیسلامدا، که نه مه ش وای کرده له بهر چاوی خه لکدا وه کو خاوه ن و پاریزه ری نیسلام دهر بکه ون و بتوانن ریپاز و شیوازی نایینداری خو ییان سه پینن.

۱۲. به که لکه پښتانی وهه بابهت له لایه ن له میر و پاشا سه عودیه کانه وه بو به هیز کردنی دهسه لاتی بنه مائه و فراهه مهینانی بنه مایه ک بو (شهرعیه ت) ی دهسه لاتی به و پییه که پیشه وایه کی نایینی (وهه هابی) و فراهه مانره وایه کی موسوئمانی ۰سه عودی) رپیک که وتون بو جییه جیکردنی نیسلام ونه مهش بارودوخیکی له باری ره خساند بو په ره گرتنی ریپازی وهه هابی، جگه له سودبیینی فراهه مانره وای سه عودی له شاره زایی و دوستایه تی بیگانه له هه مو قوناغیکدا، سه رباری نه و پیتروئیه کی که له بیاباندا هه ل قولاً و بو به سه رمایه کی مفت بو بنه مائه کی سه عودی و بودجه کی بانگه وازی وهه هابی، له واقعیدا پیتروئ دوژمنتین دوژمنی عه ره ب و خوره لاتی ناوه راسته و فاکتهری هیشتنه وهی هیزه کانی دواکه وتن و دیکتاتوریه. بازی خیرای پیتروئ کاریکی کردوه که حکومتی سه عودی توانیویه تی بودجه یه کی که وره ته رخان بکات بو بانگه وازی وهه هابی، نه وهش راسته و خو له ریگه کی بودجه کی وهزاره تی (دهعه و نیرشاد) و دامه زراوه کی نایینی ره سمیه وه که دهگاته یه ک ملیار دولار له سائیگدا که نه مهش بودجه کی دهوئته تی یه مهنیه بو دوو سال یان نا راسته و خو له ریگه کی ریخستنی کومه له خیرخوازییه کان و قافلله کی بانگخوازانه وه. ههروه ها سه عودیه توانیویه تی ملیاره ها دولار ته رخان بکات بو دامه زرانندی کومه لیک ریخراو، له وانه:

-رایه ئی جیهانی نیسلامی (رابطة العالم الاسلامي) سائی (۱۹۶۲) که له (۱۲۰) دهوئته ندا نویسنکه کی هه یه.

-خانه کی دارایی نیسلامی (دار المال الاسلامی) که نه مهش توړیک دامه زراوه کی هه یه بو پاره دارکردنی بلاوکردنه وهی وهه بابهت، گرنگترینیان:

بانکی نیسلامی فه یصل (مصرف فیصل الاسلامی) کومپانیای نیسلامی بو وهه رهینان له که نداودا (الشركة الاسلامیة للاستثمار بالخليج) و کومپانیای دهسته بهری نیسلامی (شركة التكافل الاسلامی).

-ریخراوی فریاگوزاری نیسلامی (منظمة الاغاثة الاسلامیة)، که سه دهه ها مزگه وتی بو هه مان مه به ست دروست کردوه و هه همیشه فریاگوزاری موجهیدان بو له هه مو لایه کی جیهاندا، که لکیکی زوریشی به کار و بهرنامه کانی بن لادن که یاندوه، وهزیری بهرگری سه عودی نه میر سوئتان بن عبدالعزیز بو خویشی نه و ریخراوه کی پاره دار کردوه.

-ریخراوی که نجانی نیسلامی (منظمة الشیبة الاسلامیة) که هه لده ستیت به پیگه یاندنی بانگخواز و هه نگری بانگه وازی وهه هابی.

-بانکی نیسلامی بو که شه پیدان (البنك الاسلامی للتعمیه) که سه عودیه به سه دا سی سه رمایه که کی تییدا به ژداره.

نه مهش سه رباری پاشکو کی کاروباری نیسلامی له هه مو بالوئیزخانه سه عودیه کاند، که نزیکه کی ۸۰۰ بانگخوازی وهه هابی به ریوه کی ده بهن که بهرگری (حصانه) کی دیپلوماسییان هه یه، ههروه کو سه عودیه، به ته وای بیت یان به به شداری، پروژه کی دامه زرانندی ۲۱۰ سه نته کی نیسلامی و ۱۵۰۰ مزگه وت و ۲۰۰ کولییجی نیسلامی و ۲۰۰۰ خویندنگه کی پاره دار کردوه، له جیهاندا به لکو دامه زراوه کی حه ره مهن (مؤسسة الحرمين) به ته نها خو کی له سائی (۲۰۰۰) دا ۱۱۰۰ مزگه وت و خویندنگه و سه نته کی نیسلامی کرده و ته وه و ۱۳ میلیون کتییی نیسلامی چاپ کرده و ۳۰۰۰ بانگخوازی خسته و ته گه ر، سه ره نجامیش ده بینین که وهه بابهت و دهسه لاتی سه عودی هه همیشه توانیویانه خه لک و ویزدانی خه لک بکرن.